

Krimp is groei

Author(s)

den Boef, August

Publication date

2011

Document Version

Final published version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

den Boef, A. (2011). Krimp is groei. *Folia magazine*.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please contact the library: <https://www.amsterdamuas.com/library/contact>, or send a letter to: University Library (Library of the University of Amsterdam and Amsterdam University of Applied Sciences), Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

FoliaMagazine

weekblad voor HvA en UvA

nr. 01 07/09/2011

Banksy
op je
lichaam

'Ik ben niet zo'n prater'

Renske Jonkman interviewt
haar alter ego Hazel Friedman

Fietsdroom

Aart Huijg is docent-af en
koerst de wereld over

Geldwolven

Ewald Engelen zoekt de
schuldigen van de crisis

(advertentie)

“Welke boeken
heb ik eigenlijk
nodig?”

STUDY
STORE

studystore.nl

Door onze samenwerking met je opleiding
weten wij welke boeken je nodig hebt.

BOEKENLIJST
GARANTIE

*Kijk voor meer informatie en de voorwaarden van onze garanties op studystore.nl

(advertentie)

**“Ik ga echt
niet teveel
betalen voor
m'n boeken.”**

STUDY
STORE

Altijd 5% studentenkorting bij 2 of meer
verschillende Nederlandse studieboeken.

**5% KORTING
GARANTIE**

studystore.nl

*Kijk voor meer informatie en de voorwaarden van onze garanties op studystore.nl

inhoud #01

De eenzame fietser 10

HvA-docent Aart Huijg zegde zijn baan op om een droom ten uitvoer te brengen: een fietstocht van anderhalf jaar van Alaska naar Argentinië.

Een schrijfster interviewt haar personage 26

Renske Jonkman schreef *Zo gaan we niet met elkaar om*, waarin Hazel Friedman het hoofdpersonage is. Nu interviewt Renske Hazel. 'Wat drinken jullie schrijvers eigenlijk?'

De crisis als studie 32

Ewald Engelen geeft college over de oorzaken van de economische crisis: 'Iedereen heeft zich in de luren laten leggen.'

Getekend 40

Studenten over het hoe en waarom van hun tattoos: 'Weet je wat echt niet meer kan? Van die meisjes met een *tribal* op hun onderrug.'

en verder

uitgelicht 6 de week/het moment/navraag 8-9 passie 17 opinie 18-20 Emma Curvers 19 Asis Ayan 20
overigens 23 objectief 24-25 op de tong 31 de adviesdienst 37 drift 39 prikbord 46-47 wasdom 48-49
stage 49 toehoorders 50 de lezer/deining 51

10

26

32

40

48

redactioneel

Nieuw

Alles lijkt nieuw te zijn in deze eerste week van september. Er staan bijna 28.000 nieuwe studenten (voorlopig) ingeschreven aan de HvA en UvA. Door het plotselinge vertrek deze zomer van voorzitter Karel van der Toorn is het bestuur naarstig op zoek naar een nieuwe voorzitter. En de bladen *Folia* en *Havana* bestaan niet meer en zijn opgegaan in het nieuwe *Folia Magazine*. De afgelopen jaren is de samenwerking tussen *Folia* en *Havana* steeds intensiever geworden en in januari van 2011 hebben we besloten om de bladen samen te laten gaan. Dat heeft geleid tot een nieuwe site – www.foliaweb.nl – die deze week wordt gelanceerd, en tot een nieuwe bladformule voor *Folia Magazine*. Met veel aandacht voor studenten, wetenschap, lifestyle, achtergrond en opinie, altijd op een of andere manier gelinkt aan de HvA en UvA of in het algemeen aan het hoger onderwijs in Amsterdam. Sommige vertrouwde rubrieken hebben we meegenomen – ‘Passie’ uit *Havana*, de alumniserie ‘Wasdom’ uit *Folia*, evenals de rubriek ‘Overigens’, waarin hoogleraren en lectoren wekelijks reageren op het nieuws. Maar er zijn ook nieuwe aanwinsten, zoals de rubrieken ‘De adviesdienst’, ‘Drift’ en ‘Toehoorders’. En twee nieuwe columnisten: HvA-docent en auteur Asis Ayan en UvA-student Fatihya Abdi, die het stokje wekelijks overnemen van (voor *Folia*-lezers) oude bekenden Robbert Dijkgraaf en Emma Curvers. Dit blad moet u zien als een cadeautje. Mooi vormgegeven, met veel ruimte voor beeld en met goedgeschreven artikelen uit de categorieën ‘leuk om te lezen’ en ‘goed om te weten’. De site is er primair voor nieuws, maar er zullen dagelijks ook blogs, filmpjes en foto's op verschijnen. Natuurlijk zijn we op Twitter en Facebook te vinden en in de herfst starten we met het Folia Nieuwscafé. Inderdaad, ook dat is nieuw. Ik ben benieuwd naar uw reacties.

Jim Jansen, hoofdredacteur *Folia Magazine*, jim@folia.nl

Kersvers student

A close-up photograph of a young man and woman at a party. The man, in the upper right, is looking towards the camera with a slight smile. The woman, in the lower right, has blonde hair and is looking down. A bottle of Swinckels beer is visible in the lower left.

Tijdens **Kersvers** maakten de eerstejaars HvA-studenten kennis met de stad, studentenverenigingen en elkaar. Op 23 augustus was er een festival op de kop van Java. Een dag later verplaatste Kersvers zich naar de Escape voor een **zinderend feest**. tekst Eva Rooijers / foto Ward Kuipers

Speeddaten met verenigingen, een potje volleyballen met je nieuwe beste vrienden, biertjes drinken in de zon en twee uur later dansen in de stromende regen. Het kon allemaal op het **KERSVERSFESTIVAL** dat achthonderd studenten en introducés trok.

Ruim dertig studentenverenigingen probeerden **ZIELTJES TE RONSELEN** op de kop van het Java-eiland. Van gezelligheidsverenigingen L.A.N.X. en Unitas, hun sportieve tegenhangers Nereus en Oriones tot de christelijke studentenvereniging Ichthus.

Ook verenigingen met een **SERIEUZERE INSLAG** waaronder Students for Children en de Studentenvereniging voor Internationale Betrekkingen waren van de partij. Asva studentenunie was verantwoordelijk voor de organisatie van Kersvers.

In de Escape gingen 1800 HvA'ers en hun introducés los op de beats van dj's Roog, The Flexican & Sef en anderen. De **FEESTENDE MEUTE** kon er geen genoeg van krijgen. 'We want more,' galmde het nog lang na in de grootste club van Amsterdam nadat DJ Vato Gonzalez zijn laatste plaat had gedraaid.

Amsterdam verwelkomt deze maand duizenden **NIEUWE STUDENTEN**. Aan de HvA gaan 17.811 eerstejaars van start. Aan de UvA beginnen 9.530 studenten dit jaar.

de week

De HvA ging naarstig op zoek naar een nieuwe identiteit en rekenen bleek niet de sterkste kant van de UvA te zijn.

Af en toe kun je er een eurootje of vijftig miljard naast zitten. Dat overkomt de beste. Zoveel was duidelijk deze zomer. Dat de UvA een verschil van pak hem beet tienduizend euro voor de kosten van dezelfde master in een andere stad niet direct kan verantwoorden, leek ons dan ook een kleinigheid. Maar die centen-neukers van de Stichting Collectieve Actie Universiteiten dachten daar blijkbaar anders over en **DAGVAARDEN DE UVA** en zeven andere universiteiten. Ze begrijpen niet waarom het collegegeld voor zeg een tweede medische master in Rotterdam 15.000 euro kost en in Groningen 32.000 euro.

Ondertussen deed oud-collegevoorzitter Karel van der Toorn wat Kaddafi al veel eerder had moeten doen. Hij **GOOIDE DE HANDDOEK IN DE RING**. Waarom? Ja, waarom eigenlijk, Karel? Je hebt ons nummer. Nooit geweten trouwens dat Van der Toorn zo'n magnetiserende werking had op de universitaire eerstejaars. Maar ze haken massaal af nu hij van de wagen is gevallen. Zeventien procent minder inschrijvingen, potverdikkeme! Die Karel toch. Moet vast een opsteker zijn na die welgeplaatste dolksteek in de rug door zijn collega-bestuurders.

Bij de HvA hadden ze hun eigen sores. Het hbo is in een **KLEIN IMAGODIPJE** beland nadat er hier en daar iets te kwistig met diploma's werd rondgestrooid. Voor een veterstrikdiploma moet je tegenwoordig meer moeite doen. Crisis dus. Maar bij de HvA zijn ze niet voor één gat te vangen. Ze staken de koppen bij elkaar deze zomer en kwamen met zwaar geschut: een aangescherpte merkidentiteit met bijbehorende huisstijl. Frisser, moderner ook. Paars werd wit en wit werd zwart. Helemaal *Creating Tomorrow*. Voor wie het deze zomer te druk had met greppels graven, de Griekse economie uit het slop

De HvA heeft zichzelf in een fris nieuw jasje gestoken dat helemaal past bij de aangescherpte merkidentiteit. Zie hier het resultaat. De boog op de linkerfoto (zó 2010) werd vervangen door de driehoek op de rechterfoto (zó *Creating Tomorrow*).

trekken middels bovenmatige ouzoconsumptie of Rutte ontlopen op dancefestivals: de **HVA HEEFT EEN IDENTITEITSTRAJECT DOORLOPEN**. Als we het persbericht niet hadden gelezen was dit heugelijke feit ons wellicht ook aan de aandacht ontglipt. Maar wij van *Folia Magazine* zitten gelukkig boven op het nieuws.

Maar het is de student die de echte metamorfose ondergaat. Die moet vanaf nu alle zeilen bijzetten om een langstudeerdersboete te ontlopen en zich in de schulden steken voor een mastertitel. Ze zijn er zo van geschrokken dat ze de studentenverenigingen en masse de rug toekeren. Pff, in Ruttetijd deden studenten dat op hun sok-

ken: **BIER DRINKEN, BESTUURSJAAR-TJE, TENTAMENTJE INKOPPEN**. En dat alles in hoeveel jaar ook alweer? Vier? Zes? Acht? Ach, rekenen is nooit onze sterkste kant geweest. ■■ Jef Pinkster en Eva Rooijers

29 augustus 2011

tweet van de week

**@petterick
IP@t**

Dochterlief vandaag 1e dag #MIC #HvA. Voelt raar als vader van zijn "kleine meid" die de next level of life binnenstapt.
<http://twitter.com/#!/petterick/status/108059371950456832>.

foto Maarten Brante

Je kunt zo maar door een groep als Shrek verklede meisjes worden meegevoerd in polonaise door de Kalverstraat, maar je komt er nooit achter of ze dat doen om lid te worden van Unitas, SSRA, L.A.N.X. of natuurlijk ASC/AVSV, ofwel het corps. Zeker is alleen dat deze meisjes nog wel wat moeite zullen hebben met **ontgroenen** – vooral achter de oren. ■■ Bob van Toor

navraag José van Dijck

Na vier jaar is José van Dijck per 1 september gestopt als decaan van de Faculteit der Geesteswetenschappen. Ze keert terug naar de wetenschap. Na een sabbatical pakt zij over een jaar haar werk als hoogleraar mediastudies weer op.

U kiest er bewust voor uw decanaat niet te verlengen?

‘Ja. Wetenschappers moeten zichzelf besturen en ik ben van mening dat elke wetenschapper enkele jaren een soort bestuursplicht heeft. Op de nieuwe Graduate Schools en de invoering van onderzoekszwaartepunten ben ik erg trots, maar voor mij zit de periode van besturen er nu op en ik keer met veel genoegen terug naar het onderwijs en onderzoek.’

Waren er minder leuke kanten aan uw decaanschap?

‘De drieënhalf miljoen bezuinigingen die ik direct op mijn bord kreeg. Gelukkig is mij dat door niemand kwalijk genomen en hebben we

dat op de faculteit in goede harmonie gezamenlijk aangepakt, met als gevolg dat we nu zowaar een overschot hebben. Het korten op personeel viel me het zwaarst en vooral dat we in 2009 geen nieuwe aio's konden aannemen vond ik erg moeilijk. Dit jaar hebben we echter achttien nieuwe aio's aan kunnen nemen en zijn we dus weer helemaal in balans.’

Het is nog onbekend wie u opvolgt.

‘Ze zijn inderdaad nog bezig met de procedure. Als het aan mij lag was alles al lang geregeld, maar het gekke is dat je als decaan de laatste persoon bent die daar iets over hoort. Ik word per 8 september in ieder geval vervangen door vice-decaan Jan Willem van Henten. Hij kent

alle ins en outs van deze functie dus ik vertrouw hem dat helemaal toe.’

Wat is de grootste uitdaging voor uw opvolger?

‘De implementatie van het 884-systeem. Dat was voor mij al een zwaar dossier, omdat de belangen van het CvB en mijn faculteit op dat gebied sterk uiteenliepen. Ik vond dat ik toen voor mijn eigen mensen op moest komen, waardoor ik midden in het conflict kwam te staan. Uiteindelijk hebben we dat nieuwe systeem echter heel goed kunnen voorbereiden en met de tussenweg die volgend jaar gerealiseerd wordt kan ik goed leven. Dat was ook mijn criterium: ik moet er zelf nu ten slotte weer mee gaan werken!’ ■■ Clara van de Wiel

Wat bezielt een promovendus en economiedocent om zijn veilige haven in Amsterdam te verlaten voor een **anderhalf jaar durende fietstocht** van het topje **van Alaska tot het puntje van Argentinië**? 'Ik wil bewijzen dat ik me niet klein laat krijgen.' tekst Luuk Heezen / foto's Jan-Maarten Hupkes

‘Zonder mijlpalen vliegt het leven voorbij’

Beren op de weg

Op dit moment fietst Aart door de 'bear region' van Alaska. Hij verwacht vier beren tegen te komen: de poolbeer, de zwarte beer, de bruine beer en de grizzlybeer. Het is niet de eerste keer dat hij beren tegenkomt op reis. 'In Iran had ik mijn kamp opgeslagen in een walnoten-boomgaard. 's Nachts werd ik wakker van het geluid van brekende takken en besepte direct dat er een beer bij mijn tent rondsnuffelde. Het zweet brak me uit en ik probeerde niet te ademen om geen geluid te maken. Gelukkig hoorde ik na een uur niks meer en ik viel weer in slaap. De volgende dag hoorde ik dat er in dat deel van Iran helemaal geen beren zijn.'

Met het air van een jonge gymleraar schuift Aart Huij aan voor het interview, de twinkeling van avontuur in zijn ogen. Hij blaakt van gezondheid en enthousiasme, en staat te springen om te beginnen aan een barre fietstocht van anderhalf jaar. Van het noorden van Alaska naar het diepste zuiden van Argentinië, met alles wat hij nodig heeft aan bekpakking op zijn fiets. Het is zijn droom die in vervulling gaat, waarvoor hij alle schepen achter zich verbrandt, inclusief zijn baan als docent algemene economie op de HvA.

Waarom ga je deze reis maken?

'Omdat het nu kan. Toen ik in 2005 mijn master economie aan de UvA behaalde, was ik van plan om topeconoom te worden, bij De Nederlandsche

Bank of zo. Mijn carrière begon als accountmanager bij een verzekeraar. Dat was een heel vreemde nepwereld: je hebt een dasje voor en zit formats te copy-pasten. Eigenlijk is het lopendebandwerk voor hoger opgeleiden. Dat vond ik dus niets. In september 2008 kon ik een promotieplek krijgen aan de Vrije Universiteit, waar ik de relatie onderzocht tussen de opkomst van het negentiende-eeuwse spoornetwerk en economische groei. Maar ik begreep er geen fuck van! Ik begon aan een wetenschappelijk artikel en verzandde al in de samenvatting, laat staan dat ik de rest snapte. Af en toe mis ik het geduld om echt diep te gaan.

'Ik won de prijs voor beste docent. De grap van de eeuw!'

Dus na twee jaar heb ik die nepdroom van me afgeschud. Volgens mij moet ik iets hebben wat lekker bekt in de kroeg. Als je het daar niet kunt uitleggen, dan ben je fout bezig.'

Was economie niet gewoon te saai voor je?

'Nee, economie is te gek! Het is een grote filosofie, een visie op de mens. Economie wordt zwaar onderschat. Iedereen zegt dat het gaat om geld verdienen, maar het gaat om het vervullen van behoeften, om bevrediging en geluk. Al vanaf het begin van mijn promotietraject in september 2008 ben ik een dag in de week les gaan geven aan de HvA. Het afgelopen jaar, toen ik gestopt was met die promotie, heb ik dat fulltime gedaan. Dat was geweldig. Docent zijn is op een podium staan en een showtje geven. Als je verwacht dat die studenten het vak uit zichzelf leuk vinden, kom je van een koude

kermis thuis. Helaas lijken sommigen van mijn oud-collega's dat wel te denken. Met enthousiasme bereik je in ieder geval veel, want ik won de prijs voor de beste docent van de opleiding. De grap van de eeuw! Het komt gewoon omdat ik rare dingen zeg, bijvoorbeeld als mijn gulp openstaat. En ik was vrij joviaal, stond dicht bij de belevingswereld van studenten. Ik heb die kids ook op Facebook zitten.'

Maar waarom wil je dan weg?

'Ik ben erachter gekomen dat ik het rationele meer los moet laten, en op zoek moet naar mijn creatieve en emotionele kant. Ik zie het leven als een banaan: je pelt af wat je niet leuk vindt, en langzaam kom je bij het zoete. Ik wil graag authentieke ervaringen beleven en risico's aangaan. Dat haal je niet uit een baan als economiedocent. Ik ga ook niet fietsen voor diabetes, of voor kanker. Dat interesseert me eigenlijk geen reet. Het gaat mij om het waarmaken van die droom, jezelf radicaal wegrukken uit een omgeving waar je je niet honderd procent thuis voelt. Dat dat heftig is, merkte ik al in de voorbereiding. In februari hield ik een brainstormsessie met een vriendin. Ik liep steeds rondjes om een tafel, terwijl zij termen op me afvuurde. 'Zwart!' Geen idee wat ik daar mee moest. 'Associeer!' schreeuwde ze. 'Zeg iets, waarom wil je dit?' Op een gegeven moment kwam het: *because I can!* Je kunt nu doen wat je wilt. *More dreams, less fear.* Ik hilde. Terwijl ik nooit huil! Alleen toen ik op een vorige reis in Iran was. Daar werd ik omarmd door mensen met wie ik geen woord kon wisselen. Dan moet je je openstellen. Daarom onderneem ik deze reis ook. In Nederland draait alles om mij en kan ik wel eens bot zijn. Maar in het buitenland, in onzekere situaties, moet je wel openstaan voor contact

Fietsvirus

Het was op de UvA dat Aart besmet raakte met het fietsvirus, dankzij zijn studiegenoot Lob. 'Hij was tien jaar ouder dan de rest, en met zijn ouderwetse kleding en shag was hij een uitzondering tussen de eerstejaars op de geschiedenisfaculteit. Op een gegeven moment vertelde hij mij en Lander, een medestudent, over zijn fietsreis van Amsterdam naar Australië. Hij had alles achtergelaten en was op reis gegaan door landen waar ik nog nooit van had gehoord, als Turkmenistan, Kirgistan en Tadzjikistan. Zoals alle Amsterdammers gebruikte ik mijn fiets dagelijks, maar ik had nooit gedacht dat je er zulke coole dingen mee kon doen.'

met anderen, al was het maar omdat je voor een belangrijk deel afhankelijk van ze bent.' En dus startte Huijg de voorbereidingen. Een uitgestippelde reis, een gesponsorde fiets, en de kans op geldprijzen voor wie er ook voor kiest om zijn of haar droom te realiseren. De tocht moest geen egotrip worden, maar kreeg het motto *Today, you can!* mee. Het had zomaar de nieuwste krachtterm van een positiviteitsgoeroe kunnen zijn, en hoewel Huijg zichzelf niet de nieuwe Emile Ratelband vindt, is hij wel degelijk van plan zo veel mogelijk andere mensen te stimuleren.

'Ik wil graag iets goeds doen voor de mensen die ik tegenkom. Ik wil me nuttig maken. Een van mijn vrienden kwam op een gegeven moment met de suggestie om les te gaan geven, of onderweg studenten met geld te leren omgaan.

Maar ik vind het belangrijker om mensen te motiveren. Dus dat ga ik onderweg doen: langs scholen, universiteiten, scoutingclubs, kerken. Ik begin met een filmpje. "Kijk, in dat tentje op dat veld sliep ik vannacht." Daarna vertel ik ze over mijn reis, maar het moet voor het publiek al snel persoonlijk worden. Hopelijk denken mensen dan: wow, hij fietst de halve wereld rond. Als hij dat kan, kan ik mijn droom ook verwezenlijken. Niet dat iedereen nou moet gaan fietsen, maar ik daag ze uit: visualiseer je eigen droom eens. Foto's of filmpjes waarop ze die

*'Ik daag mensen uit:
visualiseer je eigen
droom'*

droom gestalte geven kunnen ze uploaden op de website todayyoucan.nl. Het doel dat ik zelf met de reis heb, is meteen mijn belangrijkste boodschap: wees jezelf, neem risico's en heb plezier.'

Dat klinkt allemaal heel mooi, maar zie je nergens tegenop?

'Nee, ik ga gewoon. Nou ja, misschien tegen de eenzaamheid. Ik ga straks dagen achter elkaar geen mens tegenkomen. Dat wordt heftig. En hoewel ik Engels en Spaans spreek, blijft er bij een vreemde taal altijd een zekere barrière. Dus zelfs in bewoonde gebieden ben je in zekere zin afgesloten van contact met mensen. Ik heb eigenlijk geen wapen tegen die eenzaamheid. Nooit zo over nagedacht. Een foto van familie, of vrienden? O ja, dat zou kunnen. Goeie tip.'

Wordt het lichamelijk geen hel?

'Jawel, maar daar zie ik niet tegenop. Die natuur

Sport

ClubWest

PCH Fitness

ASC

USC Tennis

UNIVERSUM

USC Fitness

GEFELICITEERD

Het USC feliciteert
Folia Magazine met
haar eerste editie

Fit je studie door!

Kom in beweging!

Het USC, het sportcentrum van UvA en HvA is de grootste sportorganisatie van Amsterdam. Je vindt er meer dan 70 sporten voor superscherpe tarieven. Op 25 sportlocaties over heel Amsterdam verspreid kun je via het USC sporten. Er is er altijd wel één bij jou in de buurt. Kom lekker samen trainen met medestudenten. Gezond, goed en gezellig. Met je free ticket kun je 3x GRATIS uitproberen. Sporten was nog nooit zó leuk!

Supervoordelig trainen

Met de combiabonnement (groeps)fitness kun je als student een heel jaar lang fitnesssen en groepsfitnesssen voor maar € 140. Onbeperkte toegang/deelname in vier fitnesscentra + omvangrijk groepsfitnessprogramma + gratis trainingschema + gratis sauna. Halfjaar € 104 / kwartaal € 63,50.

Afvallen, een strakker figuur of een betere conditie?

Bij het USC heb je keuze uit meer dan 70 sporten. Een greep: aikido, bootcamp, boksen, frisbee, karate, moderne dans, pilates, schaatsen, tennis, triathlon, wushu of zwemmen. Maar ook de fysiotherapeut of een sporttest behoren tot de opties. Je kunt voor of na het trainen iets eten of drinken in eetcafé Oerknal. Na afloop wacht ontspanning in de sauna.

Check www.usc.uva.nl

Verstand van sport!

moet me pakken, ik wil die klappen krijgen. Dat is leuk, ik wil bewijzen dat ik me niet klein laat krijgen. Als je niet heel bewust mijlpalen zet vliegt het leven voorbij. Wat beleef je nou als je achter je bureau zit? Ik wil iets neerzetten. Wat wel een gevaar kan zijn is dat ik vergeet te eten. Op een gegeven moment kom ik in een soort trance van knallen en doorhalen en dan vergeet ik te eten.'

Eenmaal op stoom gekomen, weet Huijg nog wel wat gevaren op te sommen. 'Dieren kunnen ook een probleem worden trouwens. Beren bijvoorbeeld, daar kan ik er de eerste maanden in Alaska een hoop van tegenkomen. Maar

eigenlijk is de Amazone nog veel enger. Daar zitten van die kleine, geniepige insecten. En vleermuizen met hondsdoelheid, gifkikkers, spinnen, slangen... Er is een kans dat ik niet

'Als ik hierna nooit meer iets doe met economie is mijn reis geslaagd'

meer uit mijn hangmat kan komen omdat ik totaal omstrengeld ben door een anaconda.'

Wat dacht je van berovingen?

'Ja, dat risico heb je ook. Als je bijvoorbeeld bij

Mexico de grens over gaat, is een telefoontje genoeg om te waarschuwen dat er een Hollander met een laptop en een dure fiets aankomt. Maar goed, wat kun je daar tegen doen? Als het gebeurt dan gebeurt het. En ik heb er in mijn begroting wel enigszins rekening mee gehouden. Het grappige is dat ik twee soorten reacties krijg op mijn reis. De ene helft vindt het fantastisch en is alleen maar enthousiast, de andere helft legt me allemaal doemscenario's voor. Wat er ook gebeurt, het wordt in ieder geval een mooie ervaring.'

Kan de reis wat jou betreft mislukken?

'Ja, maar eigenlijk alleen als ik een ongeluk krijg. Als ik val en iets breek is het voorbij. Maar verder, als ik bestolen word of ziek word probeer ik dat zo veel mogelijk ter plekke op te lossen.'

En wanneer is je reis volledig geslaagd?

'Als ik na afloop terugkom en nooit meer iets doe met economie. Dat ik me na terugkomst met iets artistieks bezig kan houden, iets met fotografie, met mensen, met journalistiek. Onderweg ga ik daar natuurlijk ervaring mee opdoen. We zijn in Nederland zo gedruild in het rationeel denken, dat ik met deze reis ook graag mijn gevoelswereld wil opengooien. Ik hoop dat het me onderweg lukt om het gevoel van de reis goed in woorden te vangen. En dat ik eerlijk durf te zijn over ieder aspect van mijn reis, ook over de beladen dingen. Dus dat ik schrijf over de eenzaamheid die ik meemaak. Of over hoe de tocht mijn mening over andere mensen heeft veranderd. Of over de sekservaringen die ik meemaak.

Sinds zijn vertrek heeft Aart ondervonden hoe scherp zijn zakmes eigenlijk is, hoe het voelt om een gevecht tegen de natuur te verliezen en dat er delen van Alaska zijn waar nog steeds de goudkoorts heerst. ■■■

Kijk op FoliaWeb.nl voor Aarts weblog over zijn reis.

Hogeschool van Amsterdam

TOT JE DIENST! DIENST STUDENTENZAKEN

Op zoek naar studiebegeleiding, taalondersteuning, keuzeadvies of informatie over studeren in het buitenland?

De **Dienst Studentenzaken** helpt je graag. Kom bij ons langs in het Kohnstammhuis of kijk voor alles wat we je kunnen bieden op www.sz.hva.nl.

CREATING TOMORROW

Hotel Résidence Le Coin

Gastvrijheid in een karakteristieke sfeer

HOTEL RESIDENCE LE COIN, gevestigd in hartje centrum van Amsterdam en al jaren een pleisterplaats voor gasten van de UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM en van de HOGESCHOOL VAN AMSTERDAM draagt deze gasten een warm hart toe en daarom kunnen zij rekenen op een gereduceerd tarief.

Zij die op vertoon van deze advertentie bij ons komen overnachten ontvangen tevens een extra korting op het ontbijt. Het hotel ligt in het oude centrum en is een uitstekend vertrekpunt voor het ontdekken van alles wat de stad te bieden heeft, van het bijwonen van een theatervoorstelling tot een rondvaart in een van de vele monumentale grachten.

Hotel Résidence
Le Coin

Bezoek onze website of bel voor meer informatie.
www.lecoin.nl 020 - 5246800

Nieuwe Doelenstraat 5
1012 CP Amsterdam
e-mail: hotel@lecoin.nl

Gamen

LEX SIETSES

(25, HvA-student informatica en lid van de centrale medezeggenschapsraad) voelt zich één met de karakters van *KotOR*.

'Mijn favoriete spel is *Knights of the Old Republic*, oftewel *KotOR*. Het is een *Star Wars* *role-playing game* en het *Star Wars* universum is supergoed nagemaakt. Er worden bijvoorbeeld voice-overs in de originele *Star Wars*-talen gebruikt. Het mooie aan het spel vind ik dat je echt moet nadenken. De keuzes die je maakt, hebben invloed op de verhaallijn. Maar soms heb je dat pas veel later in de game door. Dan ontstijgt je het niveau van "even een spelletje doen". Je gaat je één voelen met het karakter en dat vind ik mooi.

Ik ben ook wel naar LAN-party's geweest. Dan gameden we van vrijdag- tot zondagavond, met maar drie tot zes uur slaap per nacht. De hoeveelheid Red Bull die er op zo'n weekend doorheen gaat is ongelooflijk. Toch blijft het wel een hobby, hoor. En het is ook heel sociaal. Mensen denken vaak van niet, omdat je alleen achter je pc zit. Maar online heb ik via gamen ook vrienden gemaakt. Mensen met wie ik in games samenwerk, allianties mee start. Soms zitten die in Amerika, soms in Zweden. Doordat je via de computer praat, zit je niet vast aan allerlei sociale conventies. Je hebt direct open gesprekken. Over relaties, onderwijssystemen of de Amerikaanse wapenwet. Die allianties zijn bijna vriendengroepen. Ik zie trouwens echt uit naar *Star Wars: The Old Republic*. Het online vervolg op *KotOR*, een online *role-playing game* zoals *World of Warcraft*. Dat komt in november uit, en ik weet nu al dat ik daar maanden zoet mee ga zijn.' ■ Ron Santing

Krimp is groei

De HvA zou moeten inzetten op krimp van studentenaantallen, maar op andere gebieden wel naar groei moeten streven, vindt

August Hans den Boef. illustratie Marc Kolle

hogeschool met het hoogste aantal studenten. Bestuurders zijn *size queens*, de status van een instelling is nu eenmaal gemakkelijker uit te drukken in omvang dan in kwaliteit. Daardoor ook lijden de voorstanders van onbelemmerde kwantitatieve groei aan een ideologisch

Omdat je van het schrijven van recensies alleen niet kon leven, vond ik aan het eind van de jaren zeventig een parttimebaan in het hbo. Er waren toen zo'n kleine vierhonderd hbo-instellingen. Veel te veel, volgens het toenmalige CDA-VVD-kabinet Lubbers I. Dus moest mijn Frederik Muller Akademie fuseren en werden wij opgeslokt in de Algemene Hogeschool Amsterdam. De dynamiek van de fusieprocessen bleek een nieuw type bestuurder te produceren, dat op zijn beurt een nieuw type (*middle*) manager aantrok. De Ondernemer. Dus ook nadat ruimschoots de doelstelling van de regering was gehaald, ging het fusieproces verder als een supertanker die onafwendbaar een haven nadert. De AHA werd ingelijfd bij de Hogeschool van Amsterdam. Nog meer Ondernemen. 'Instituten zijn bedrijven.' 'Studenten zijn klanten.' 'Greed is good.' Commerciële nieuwe afstudeerrichtingen werden bedacht om nog meer studenten aan te trekken. Die moesten wij voortaan behandelen als 'jonge professionals', waarop wij vroegen of het CvB ons dan eindelijk als 'oudere professionals' wilde bejegenen. We verhuisden uit de grachtengordel naar kolossale gebouwen aan de periferie der urbane beschaving. We werden de grootste hogeschool van Nederland! Althans, de

bepaalde, cognitieve dissonantie. Zoals de politicus die stug volhoudt dat kolenge-stookte centrales aan de Waddenzee zowel bevorderlijk zijn voor het milieu als voor de economie of dat wij, met een beetje goede wil, van landen als Irak, Afghanistan, Libië en Syrië in *no time* geoliede democratieën kunnen maken.

De Ondernemersdynamiek had intussen ook de academische bestuurders aangeraakt en de volgende stap was vanzelfsprekend de samenwerking tussen Universiteit en Hogeschool: UvA-HvA. Ook de VU en Windesheim gingen een alliantie aan, al is die van recenter datum en minder juridisch verankerd. *Size queens, indeed*. Want al deze

Het verband tussen groei en onderwijs-kwaliteit is precair

fusies en samenwerkingsverbanden werden *top-down* geregeld, zoals onder Ondernemers gebruikelijk.

Verdrongen werd de vraag hoeveel studenten een steeds maar groeiende hogeschool op een behoorlijke manier kan verwerken. Terwijl het verband tussen groei en onderwijskwaliteit even precair is als de relatie tussen een groeibriljant en een gelukkig huwelijk.

Dolblij was ik dus toen de voorzitter van ons CvB vlak voor de zomervakantie stelde dat er zowel minder studenten als meer kwaliteit moeten komen. Krimpen dus. Doch een paar dagen later moest hij het veld ruimen. Meningsverschil over strategie.

Menen de overige bestuurders dat er toch weer gewoon moet blijven doorgegroeid? Rekenen ze zich rijk met de twintig procent meer aanmeldingen van studenten voor het huidige studiejaar, met dank aan de

problemen bij Inholland? Zo'n succes doet mij altijd aan oom G. denken. Hij maakte margarine, onder andere een geheel plantaardig merk. Dat viel opeens niet meer aan te slepen toen het gerucht ging dat mensen ziek werden van Planta, het merk van concurrent Unilever. Niet omdat oom G.'s plantenmargarine smakelijker of gezonder was, maar omdat het imago van Planta tot op de bodem was gezonken. Unilever kwam echter terug met het cholesterolverlagende Becel. *What if...* Inholland herrijst in de vorm van een aantal cholesterolverlagende, pardon, aansprekende, lokale clusters? Ik noem maar een voorbeeld.

De HvA zou de dreigende krimp voor moeten zijn en al dit jaar zelf met een door-dacht krimpprogramma kunnen beginnen. Hef studierichtingen op die niet voor een functie opleiden waarbij het beroepenveld zich iets kan voorstellen. Stop direct met wervende HvA-posters die beloven dat een gediplomeerde na een jaartje hoofdredacteur is van het NOS-Journaal of de logistiek voor Schiphol ontwerpt. Biedt studenten in plaats daarvan een realistische kijk op de groeikansen van hun carrière en verhuul niet dat tegenwoordig veel hbo-afgestudeerden met een baan op mbo-niveau genoegen nemen. Streef daarbij tegelijk naar groei van het kennisniveau van studenten, evenals van de waardering voor dat hogere kennisniveau door een groeiend aantal bedrijven en instellingen waar ze stage lopen en na hun studie gaan werken. Naar groei van de invloed van medewerkers en studenten op hun dagelijkse werkzaamheden, terwijl de invloed van consulenten en bureaucraten krimpt. Krimp kan kwaliteitsgroei bevorderen. *Bottoms up!* ■■

August Hans den Boef is docent aan de opleiding media, informatie & communicatie van de Hogeschool van Amsterdam.

Curvers

Onder Auteurs

Opgetogen fietste ik over de gracht. Ik was uitgenodigd voor de auteursborrel, de 'Aftap van het Literaire Seizoen'. Het seizoen begon bewolkt en miezerig, maar met mijn eerste contract op zak voelde ik me toch behoorlijk onsterfelijk.

In een tuin met grind en hofjes stonden ze gegroepeerd per drie of vier, in van die kringetjes waar je alleen in kunt met connecties of sociale vaardigheden. Dus ik deed alsof ik iets moest halen aan de bar, bestelde er voor de vorm twee en dronk die op terwijl ik op mijn telefoon dringende berichten beantwoordde.

Een vrouw van middelbare leeftijd stelde zich aan me voor, ik vroeg maar of ze soms een boek had geschreven. Nee. Ze was uitgeefster, en toen ze vriendelijk knikkend aftaaid merkte de knappe schrijver naast me op dat zij een belangrijke uitgeefster was, van *beroemde* schrijvers.

O goddank, daar was mijn redacteur, en hij stelde me voor aan dichters en schrijvers die vele werken op hun naam hadden staan. Hij zei dat ik de jongste auteur was bij de uitgeverij en ik probeerde daarbij bescheiden en bevallig te lachen. Het woord 'vers' gebruikte hij ook, dat ik vers was, waarop een oude dichter met een drankneus aan mijn hals rook. Niemand keek van die vrijpostigheid op, dus ik verzekerde mezelf ervan dat dit nu eenmaal des dichters was. Miezer werd regen en nu moesten alle kringetjes in de tuin onder het prieeltje passen. De oude dichter drukte zich tegen mijn rug. Ach, aan mijn linkzijdige stond ik zelf toch ook tegen iemand geleund, redeneerde ik zwakjes. Daarbij, de dichter vroeg of ik hem van mijn voortgang op de hoogte zou houden, dat was toch aardig?

Toen het opklaarde was de dichter weg en stond ik weer alleen aan de feesttafel met nootjes. Ik had geen dringende berichten op mijn telefoon. Het meisje van de uitgeverij kwam naar me toe: 'Je kent hier nog niet veel mensen zeker, hè?' 'O nee, ik werd gebeld.' Loser.

■■ Emma Curvers

Bin Laden is een dankbaar man

Met de oorlogen in Afghanistan en Irak hebben de Verenigde Staten Osama bin Laden juist in de kaart gespeeld, vindt

Ruud Peters.

Op 2 mei van dit jaar werd Osama bin Laden door Amerikaanse commando's doodgeschoten. Dit werd door de Verenigde Staten als een grote triomf gevierd, zeer welkom na jaren zonder militaire successen. Toen in 2001 twee gekaapte vliegtuigen zich in de torens van het World Trade Center in New York boorden, moesten de Verenigde Staten wraak nemen voor deze vernedering. De eerste Amerikaanse wraakactie, een maand na de aanslag in New York, was de inval van Afghanistan, omdat Bin Laden zich daar zou ophouden. Maar het Amerikaanse spierballen-vertoon was daar niet mee afgelopen. In maart 2003 werd Irak aangevallen. Onrechtmatig, omdat de beschuldigingen van het bezit van massavernietigingswapens en banden met Al Qaeda nooit met bewijzen gestaafd konden worden. In Afghanistan zouden de Amerikanen het bewind van de taliban verslaan, de democratie invoeren, het terrorisme aanpakken en de rechten van vrouwen beschermen. Voor Irak werden vergelijkbare beloftes gedaan. Inmiddels trekken de Amerikaanse troepen zich terug uit beide landen, met achterlating van gefraudeerde verkiezingen, corrupte regimes, dagelijks terroristisch bloedvergieten en vrouwen onder boerka's. In Afghanistan zijn flinke delen van het land weer in de macht van de taliban. En Irak wordt verscheurd door sektarische spanningen. Beide landen hebben een zware tol in mensenlevens betaald: in Afghanistan tienduizenden en in Irak honderdduizenden burgerslachtoffers. Het militaire falen

– voorspeld door veel deskundigen – heeft bovendien een slag toegebracht aan het Amerikaanse militaire prestige en zelfvertrouwen. Oorlogen kosten heel veel geld. President Bush heeft achteloos astronomische bedragen geleend om het militaire debacle te financieren. De gigantische staatsschuld is nu zó'n heet politiek hangijzer geworden dat noodzakelijke financiële maatregelen geblokkeerd worden. Dit verzwakt de Amerikaanse economie. Ten slotte de groeiende kloof en het toenemende wantrouwen tussen moslims en 'het Westen'. Bin Laden, zoals alle extreme islamisten, vond dat moslims zich niet moesten inlaten met niet-moslims. Hij is op zijn wenken bediend: de westerse veiligheidsmaatregelen die vooral moslims troffen, hebben het wantrouwen van moslims ten opzichte van het Westen vergroot en de groei van anti-islampartijen in het Westen laat eenzelfde beweging in tegenovergestelde richting zien. Bin Laden zal dus een dankbaar man zijn geweest. In zijn stoutste dromen had hij niet durven denken dat de Amerikaanse reacties uiteindelijk zijn wensen zouden vervullen: de verzwakking van Amerika en het vergroten van de kloof tussen moslims en het Westen. En als klap op de vuurpijl de verkoopcijfers van koranvertalingen in het Westen, die na 9/11 alle records hebben gebroken. ■■

Ruud Peters is bijzonder hoogleraar islamitisch recht en arabist. Hij trad onder meer op als getuige-deskundige in de rechtszaak tegen Mohammed B.

Ayan

Kantinetafel

Ik, voor eeuwig, Op zee, Knielen op een bed violen, Suezkade, Oorlogshond (niet uitgelezen) en De laatste patriarch zijn de romans die mij tijdens de zomervakantie gezelschap hebben gehouden. Ook las ik in drukproef De bottenzoekers van de Algerijnse schrijver Tahar Djaout. Djaout werd op een vroege morgen in 1993 voor zijn huis in zijn auto doodgeschoten. De schutter gooide het levenloze lichaam op de straat en vluchtte in Djaouts auto.

In De bottenzoekers gaat een naamloos hoofdpersoon, met een ver familielid en een geleende ezel, op zoek naar het stoffelijk overschot van zijn broer, die tijdens de Algerijnse onafhankelijkheidsoorlog om het leven kwam. De Algerijnse oorlog duurde acht jaar. Met als resultaat anderhalf miljoen doden. Het verhaal is een kathedraal van prachtige zinnen en van kaft tot kaft gevuld met literaire vondsten. Maar er is iets anders wat deze kleine roman tot een groots werk maakt: de psychologie van het naamloze hoofdkarakter. Hij probeert de wereld waarin hij ongevraagd een plekje heeft gekregen te begrijpen door middel van het stellen van vragen. Elk antwoord is vervolgens een springplank voor een volgende vraag. De protagonist neemt geen positie in maar blijft bewegen.

Op 12 september 2001 volgde ik geen colleges. Ik discussieerde met medestudenten in de kantine van de Haagse Hogeschool over de aanslag op de Twin Towers. Het duurde niet lang voordat de vlam in de pan sloeg. Eenieder aan die kantinetafel formuleerde vanuit zijn 'identiteit' een mening. Het waren in wezen geen opinies, maar hakken in het zand. We konden ons niet bevrijden van onze achtergrond, levensbeschouwing en politieke overtuiging. Niemand aan die kantinetafel durfde het onderzoek aan te gaan. Vragen te stellen. Van zijn plek te komen. Te bewegen.

Tien jaar later is Anders Breivik onze levens binnengedrongen. En weer zie ik overal diezelfde kantinetafel. ■■ Asis Ayan

Alleen voor studenten

(advertentie)

50%
korting op

+

SENNHEISER
headphone cadeau!

De Volkskrant heeft een oorstrelende aanbieding voor studenten. Neem nu voor een jaar een studentenabonnement op de Volkskrant en ontvang naast 50% korting een Sennheiser headphone cadeau. Je betaalt slechts € 14,25 per maand. Ga nu naar vk.nl/gratisheadphone om gebruik te maken van dit tijdelijke aanbod!*

*Alle info en voorwaarden op vk.nl/gratisheadphone

deVolkskrant

vk.nl/gratisheadphone

Wil jij **50 euro** kado? Neem dan een **nrc.next** studenten-abo

Vanaf **€12,95** per maand

nrc.next

Student?
Abonneer je nu op **nrc.next** en krijg 50 euro cash op je rekening

Ga naar **nrcnext.nl/student**

Met je geld in de knoop?

Schulden voorkomen

Schulden aanpakken

Kijk nú op
www.geenschuld.nu

Op kamers in Amsterdam? Kom naar DUWO!

Huur bij DUWO, de grootste studentenhuysvester van Nederland. DUWO is actief in Amsterdam, Amstelveen, Hoofddorp, Haarlem, Den Haag, Delft en Leiden, steden met een tekort aan studentenwoningen. Openingstijden: maandag tot en met vrijdag van 8.30 tot 17.00 uur.

Kijk op www.duwo.nl

DUWO

Specialist in studentenhuysvesting

Uilenstede 108
Amstelveen
T 020 5431100
E amsterdam@duwo.nl

La Différence

HORECA UITZENDBUREAU B.V. – AMSTERDAM

T 020 618 63 94 WWW.LADIFFERENCE.NL

overigens

In deze rubriek reflecteren wetenschappers op een actuele stelling.

De UvA/HvA begint het collegejaar blunderend, zonder voorzitters van het bestuur en de Raad van Toezicht.

Irene de Jong
hoogleraar Griekse
taal- en letterkunde

Cees Vervoorn
lector topsport
& onderwijs

Louis Tavecchio
lector vraaggerichte
methodieontwikkeling

Irene de Jong:

‘Oneens. Deze stelling raakt aan een UvA/HvA-overstijgend punt, namelijk dat het belang van de bestuurder in algemene zin naar mijn smaak wordt overschat. Alsof een universiteit opeens niet goed meer draait als er geen mensen aan de top aanwezig zijn. Hetzelfde zie je gebeuren bij banken en grote instellingen waar mensen worden aangetrokken met grote bonussen onder het mom dat die topmensen noodzakelijk zijn voor het succes van zo’n bedrijf. Ook dat wordt volledig overschat. Er zijn genoeg voorbeelden te bedenken waar “topmanagers” dik betaald kregen en het bedrijf vervolgens in puin achterlieten zoals Paul Smits van het Maasstad Ziekenhuis die vorige maand opstapte. Omgekeerd hebben ze in België al ruim een jaar geen regering en daar draait het leven gewoon door. Dat betekent niet dat er geen bestuurders nodig zijn, maar het valt reuze mee allemaal. **Sterker nog, ik denk dat het voor veel mensen op de werkvloer wel even rustig is zo zonder bestuurders die overal graag een eigen stempel op drukken.**

Cees Vervoorn:

‘Blunderend is een veel te sterk woord in deze context. Dat zowel het College van Bestuur als de Raad van Toezicht momenteel geen voorzitter heeft, is ongelukkig en onhandig, maar dat soort dingen gebeurt nu eenmaal. Het is niets om ons voor te schamen. De start van het hogeschooljaar zal hier ook geen last van ondervinden. We hebben genoeg professionals die hun zaken prima kunnen regelen zonder de aanwezigheid van bestuurders en die zijn heus niet stuurloos en in paniek nu de hoogste posities niet worden bekleed. **Je moet de rol van die mensen ook niet groter maken dan die is.** Zeker ook niet kleiner, maar complexe portefeuilles worden opgevangen in zo’n grote organisatie als de onze en de overige werknemers zijn slim genoeg om zichzelf te redden. Ook de discussies over het hoger onderwijs worden niet gevoerd onder leiding van onze voorzitters, dus ook daar komen we wel uit. Als er over driekwart jaar nog steeds niemand op die posities zit, dan wordt het een ander verhaal, maar laten we voorlopig niet op de zaken vooruitlopen.’

Louis Tavecchio:

‘Dat die posities van voorzitter van het bestuur en de Raad van Toezicht allebei vacant zijn aan het begin van het collegejaar is een *testimonium paupertatis*, een zwaktebod. **In die zin zie ik hierin een ernstige tekortkoming, die niet getuigt van voortvarendheid in de benoeming van essentiële posities aan de UvA/HvA-combinatie.** Dat had beter kunnen worden voorkomen of eerder opgelost, maar het woord blunder gaat te ver. Eerder signaleer ik niet-proactief handelen en een trage besluitvorming. Het doet me denken aan Ajax, de club die in menig opzicht dé voetbalclub van Nederland is, maar op bestuurlijk niveau nogal chaotisch opereert. Je kunt zeker stellen dat de UvA/HvA tot de top van de Nederlandse onderzoeks- en onderwijsinstellingen behoort en toch wordt ze amateuristisch bestuurd. Ook bij Ajax blijven de topmannen ver achter bij de naam van de club Ajax en voor de UvA/HvA geldt in dit geval feitelijk hetzelfde.’ ■ Floor Boon

DE VERZAMELINGENVERZAMELAAR

Je hebt altijd baas boven baas. Sommige mensen verzamelen iets, anderen verzamelen complete verzamelingen.

Kunstenaar en UvA-alumnus Pet van Luijngaarden (34) struinde twee jaar lang Markplaats.nl af, op zoek naar verzamelingen die te koop werden aangeboden, of gratis konden worden opgehaald. Hij benaderde de Kunsthal in Rotterdam om er een tentoonstelling van te maken en liet zestien kunstenaars ieder op hun eigen wijze een verzameling presenteren. Dat resulteerde onder andere in een wand vol petten en een jurk van puntenslijpers. *Van Luijngaarden:* 'Met dit project wilde ik een statement maken over hoe absurd veel spullen we hebben. Onze hele maatschappij is ingericht op groeien, op steeds maar meer produceren.'

Maar behalve als kritiek op massaconsumptie diende de verzameldrang voor Pet zelf ook als manier om mensen te ontmoeten. 'Ik ben gefascineerd door subculturen, door mensen die in sommige dingen net even afwijken van wat normaal is. Ik heb alleen collecties gezocht via Marktplaats, wat een vreemde wereld op zich is. Sommige verzamelaars zitten er dag en nacht op en gaan echt ver: ik heb eens een Eftelingverzameling gekocht van een echtpaar dat zelfs lege pakken vla en met vet besmeurde frietzakken bewaarde.'

Van Luijngaarden bekijkt nu of er ook internationaal belangstelling is voor de tentoonstelling. Mocht dat niet zo zijn, dan mag het publiek alles meenemen. 'Het zou mooi zijn als er dan een soort hysterie ontstaat. Dat zou qua thema de perfecte afronding van dit project zijn. Bovendien heb ik nauwelijks ruimte om alles weer op te slaan, dus het moet sowieso weg.' De tentoonstelling loopt tot en met 11 september ■ Luuk Heezen.

foto Jan-Maarten Hupkes

‘Ik geloof niet in één werkelijkheid’

Wat vraagt een schrijver als hij zijn eigen personages mag interviewen? **Renske Jonkman** (1982), schrijver van het boek *Zo gaan we niet met elkaar om*, ging het gedachte-experiment aan en interviewde haar hoofdpersoon **Hazel Friedland**. ‘Hoe vaak krijgt iemand een stijve van dezelfde fantasie?’ tekst Renske Jonkman / foto's Jody Rogac

Hazel Friedland (22) woont in een rommelig studentenhuus met uitzicht op het Oudekerksplein, het hart van de Amsterdamse Wallen. Er staat een bestelwagen voor het huis geparkeerd. Een steekwagentje, volgestouwd met flesjes AA Drink, wordt af en aan gereden om de peeskamers te bevoorraden. Hazel Friedland smijkt onder verontschuldiging gemompel – ‘mijn huisgenoten maken er altijd een toringzooi van’ – de oosterse kussentjes van de bank en gebaart me te gaan zitten. In kleermakerszit neemt ze plaats in de chesterfieldstoel tegenover me. Ze steekt een sigaret op. ‘Leuk om je eindelijk te ontmoeten,’ mompelt ze. Haar lange bruine haren vallen voor haar donkere ogen die mijn blik proberen te ontwijken. Voorafgaand aan het interview had ze gezegd: ‘Ik ben niet zo’n prater. Maar we kunnen het altijd proberen.’ Als twaalfjarig meisje groeit Hazel op in het gezin Friedland, samen met haar broer Jaris en zus Mensje. Het zijn de jaren negentig van Pamela Anderson, Kurt Cobain, Soundgarden en de *Fresh Prince of Bel-Air*. Ze trekt veel op met haar oudere broer Jaris en ontdekt aan zijn hand de wereld. Maar als haar broer last krijgt van waanbeelden en hallucinaties door zijn schizofrenie, verandert alles. Hazel verlaat haar geboortedorp

Heerhugowaard en besluit in Amsterdam te gaan wonen.

‘Als ik aan mijn dorp denk dan zie ik de grijze nieuwbouwwijken voor me, de identieke huizen. Mensen houden van een overzichtelijk leven. Wie wil er nou geen vaste structuren? Die zorgen ervoor dat je niet te veel hoeft na te denken.’

Ze steekt een sigaret op en blaast de rook voor zich uit.

Je zegt het op een manier alsof je zelf wel graag nadenkt. ‘Ik denk er vooral over na hoe anderen nadenken. Als je begrijpt wat ik bedoel.’

Leg eens uit. ‘Ik stel mijzelf graag vragen. Welke zoekwoorden tikken mensen in op Google en in welke volgorde? Is een droom die

‘Soms wil ik getroost worden als een kind’

overdag in je hoofd terugkomt nog steeds een droom of een gedachte geworden? Hoe vaak kan iemand een stijve krijgen van dezelfde fantasie?’

Wat maakt de gedachten van iemand anders zo interessant? Ze kijkt weer van

me weg. ‘Misschien moeten we eerst wat sterkers drinken. Hou je van White Russians? Of wat drinken jullie schrijvers eigenlijk?’

Hazel is tweedejaars filosofie aan de UvA en woont nog maar een paar maanden in het studentenhuus, samen met haar huisgenoten Das en Keizer.

Hoe is het voor jou geweest om je eigen weg te volgen en het ouderlijk huis te verlaten?

Ze trekt haar schouders op en neemt een slok van haar cocktail. ‘Tja... Jezus. Ik moest gewoon weg van waar ik vandaan kwam. Toevallig kende ik Keizer van mijn studie, we rookten altijd samen sigaretten op de brug bij de Oudemanhuispoort.’

En dus vertrok je naar Amsterdam. ‘Ja, op een dag kwam ik bij Keizer aanlopen met een weekendtas en slap verhaal over “grote persoonlijke problemen”. Das, mijn andere huisgenoot, heeft me toen de zolderkamer gegeven: het “torentje”. Het staat helemaal vol met troep van sjoelbakken, wasmanden en bingospellen. Ik heb wel een eigen douche, maar daar komt zo’n minimaal straaltje water uit dat ik hem alleen gebruik om uit te drinken als ik een kater heb.’

Je studeert filosofie. Waarom die studie? ‘Waarom niet? Veel dingen in ons leven gebeuren zonder duidelijke oorzaak. Ik geloof

in het toeval. Of in ieder geval in iets wat daar op lijkt. We hebben weinig grip op ons leven. Mijn studie is overigens geen succes, als je dat soms wilt weten.'

Ook bij je huisgenoten is hun studie niet echt een succes.

'Hmmm' (kucht). 'Das volgde ooit drie studies tegelijkertijd, waarvan hij er niet één heeft afgerond omdat hij altijd zit te blowen. En Keizer heeft ooit rechten gestudeerd maar hij overweegt nu geloof ik een studie sociale wetenschappen. Hoewel hij helemaal niet sociaal is. Maar hij zegt dat hij in een dode hoek van zijn leven zit.'

Een recensent van de Volkskrant noemt jullie leven een aanbeveling aan de minister van Onderwijs om de eisen voor een universitaire studie zodanig op te schroeven dat pedante luiards zoals jullie zich niet meer mogen inschrijven.

'Wij laten ons niet opjagen door de moderne tijd. Daar zou zo'n man toch een voorbeeld aan moeten nemen. Trouwens, waarom houden die literaire figuren zich eigenlijk niet met jou bezig? Ik heb hier niks mee te maken!'

Je ouders zullen het er niet altijd makkelijk mee hebben dat je hier met types als Das en Keizer woont. 'Volgens mijn moeder hang ik de revolutionaire uit. Dat roept ze wel eens als ik langskom. Of ze zeurt over mijn schoenen.' Hazel tilt haar smerige All Stars op. 'Volgens mijn moeder is verwaarlozing van je schoenen een teken van een slechte persoonlijke verzorging. Heb ik je al gezegd dat ze gek is?'

Dan knalt de deur open: een zwaarlijvige jongen, gehuld in een zilverkleurige legging die strak tussen zijn benen spant met daaroverheen een lange regenjas, stapt binnen. Hij geeft me een hand en stelt zich voor als 'De Keizer'. Hij veegt het zweet van zijn voorhoofd.

En daar hebben we je huisgenoot.

'Probeer hem maar te negeren,' zegt Hazel. 'Dat

doen we hier allemaal in huis.'

Keizer ploft naast me op de bank en zegt: 'Doe jij eens niet zo lelijk, Hazelnoot. Ik probeer het je vriendin alleen maar naar de zin te maken.'

'Dit is mijn vriendin niet,' zegt Hazel.

Keizer pakt mijn glas van tafel en neemt een slok. 'Wie is het dan?'

'Dit is de schrijver van ons verhaal.'

'Jij moet eens van de drugs afblijven, Hazel,' antwoordt hij. 'Jij draait nog eens een keer door met dat pathetische gedoe van je.' Dan zet hij de tv aan en negeert ons verder.

Waar waren we gebleven. 'Bij mijn schoenen.' **Dus volgens je moeder verzorg je jezelf slecht?** 'Ja.'

En is dat zo? 'Ik drink graag wodka en ga veel uit, als je daar soms op doelt. Meestal met mijn huisgenoten, want ik ken hier niet zo veel

'Mijn studie is geen succes, als je dat soms wilt weten'

mensen. We gaan wel eens naar café Coco's aan het Thorbeckeplein; daar kun je 's middags in het donker bier drinken. Of naar een themafeest waar iedereen verkleed heen gaat. Mensen stellen zichzelf graag als een andere persoonlijkheid voor.'

Waarom is dat volgens jou? 'Niets is zo onbetrouwbaar als onze eigen gedachten. Ben ik dit nu echt of heb ik dit beeld van mijzelf verzonnen? Hoe weet je zeker dat de dingen die je ziet en meemaakt echt zijn? Ik geloof niet in één werkelijkheid. Ik denk dat je de dingen op duizend manieren kunt zien.'

Het ongeloof tegenover de werkelijkheid; heeft dat iets te maken met de schizofrenie van je broer? 'We kijken allemaal op een andere manier naar de wereld om ons heen. Wie zegt dat wat jij denkt de werkelijkheid is? Jij schrijft straks waarschijnlijk bovenaan dit interview iets als: *Schrijver interviewt zijn personage*. Dat moet je ook maar

geloven als lezer. Je kunt overal een nieuwe realiteit van maken. Als je maar gelooft dat die realiteit echt is.'

In het verhaal leef je van onenightstands, hang je kotsend boven een toiletpot en heb je een bijna-doodervaring door de drugs. 'Dat heb jij anders zelf opgeschreven!' **Oké. Maar kan je het ook zelf verklaren?** 'Wat?'

Waarom jij je met zo veel overgave in het Amsterdamse uitgaansleven stort?

'Omdat we naar gekte verlangen. Omdat we ons God wanen op de dansvloer. En omdat er schrijvers zijn die dat voor ons opschrijven.'

Uiteindelijk probeer je te vluchten in het niets.

Ze drukt haar sigaret uit. Weer die ontwijkende blik. 'Er is een nummer van Pink Floyd waar ik vroeger wel eens naar luisterde. "I've always been mad, I know I've been mad, like the most of us... Very hard to explain why you're mad, even if you're not mad." Ik weet niet waarom ik vlucht in het niets. Of waarom ik altijd maar twijfel aan de werkelijkheid, of waarom Amsterdam altijd maar doordraait. Waarom ik soms als een kind getroost zou willen worden.'

Ik had gehoopt dat jij me dat kon vertellen. 'Dat hangt ervan af wat jij vertelt. En of de lezers jou willen geloven.'

En wat als de lezers mij geloven? 'Dan weten ze dat alles wat ze ooit dachten niet waar is.' ■■■

Renske Jonkman: Zo gaan we niet met elkaar om. Nijgh & Van Ditmar, 319 pagina's, € 17,50

LAST MINUTE **50% OFF**
THEATRE MUSIC TICKET SHOP

**MET 50% KORTING NAAR
PARADISO EN BELLEVUE**

CHECK DAGELIJKS HET AANBOD VIA LASTMINUTETICKETSHOP.NL
7 DAGEN PER WEEK TE KOOP: TICKETSHOP LEIDSEPLEIN - OBA CENTRALE BIBLIOTHEEK - VVV STATIONSPLEIN

Powered by
**UIT-
BUREAU**
See
0900 1333

Wil jij meebouwen aan **topzorg**?

Stichting Philadelphia Zorg heeft circa 8.200 medewerkers en 8.000 cliënten met een lichte tot zeer ernstige beperking in 800 locaties in Nederland.
In de regio Philadelphia Zorg Amsterdam e.o. zijn wij op zoek naar:

Begeleiders op invalbasis voor diverse locaties

Je kunt methodisch werken, hebt een afgeronde MBO niveau 3 en/of 4 zorgopleiding en je kunt mondeling en schriftelijk goed communiceren.

Ben je geïnteresseerd? Stuur dan vóór
5 september a.s. je motivatie en cv naar
vacatures.amsterdam@philadelphia.nl

www.philadelphia.nl/amsterdam

Philadelphia

Het beste uit jezelf

MIEKE DE MOOR
0612869780

**LESSEN
SPAANS
TEKSTCORRECTIE
SCRIPTIES**

 Animo
Academia de español y holandés

Spaans
en
Nederlands

in Amsterdam (de Pijp).

Snel en leuk Spaans leren in groepen of privé.

Cursussen en verkoop materiaal Nederlands
speciaal voor Spaanstaligen. Zeer geschikt
voor het basiseexamen.

Kijk op
www.spaans-bij-animo.nl of
www.cursosdeholandes.nl
voor alle informatie
of bel 06-23546698.

StudiJob
Uitzendbureau

Op zoek naar (flexibel en deskundig) personeel? StudiJob biedt: kwalitatief goed personeel, een passende match met uw organisatie en een persoonlijke benadering.

Op zoek naar werk? StudiJob biedt: inhoudelijke bijbanen, de mogelijkheid tot het opdoen van relevante werkervaring binnen onderwijs, overheid en zakelijke dienstverlening en consultants die meedenken in jouw persoonlijke ontwikkeling.

Voor Greenpeace in Amsterdam is StudiJob op zoek naar **GREENPEACE**

Donateurwervers Promotieteam (09-15u p/w)

Heb jij grote affiniteit met Greenpeace en haar campagnes, ben je commercieel ingesteld en beschik je over goede communicatieve vaardigheden? Neem dan snel contact op met Caroline via 020-535 34 68 of mail jouw CV met een korte motivatie naar: Caroline@studijob.nl

**rijksuniversiteit
groningen**

Gesticht in 1614. Behorend tot de Europese en mondiale top. Breed scala aan vakgebieden. Internationaal geïntereerd. Geworteld in het Noorden van Nederland. Maatschappelijk actief. Met onderzoekers en docenten die vanuit wetenschappelijke hartstocht hun vak beoefenen. Met studenten die het beste uit zichzelf willen halen. Waar verschil in talent, ambitie en prestatie van 27.000 studenten en 5.500 medewerkers gehonoreerd wordt.

De Dierexperimentencommissie van de Rijksuniversiteit Groningen (DEC-RUG) zoekt een

Voorzitter Dierexperimentencommissie

0,15 fte | vacaturnummer 211123

Een dierexperimentencommissie toetst alle aan haar voorgelegde wetenschappelijke experimenten in het kader van onderwijs en onderzoek, waarbij het gebruik van proefdieren is voorzien, aan de hand van de wettelijke regelingen.

Nadere informatie over deze vacature vindt u op: www.rug.nl

Acquisitie wordt niet op prijs gesteld.

op de tong

Metropolitan Deli

Warmoesstraat 135/A (Centrum)

Iets meer dan twee jaar geleden opende Kees Raat – bakker, schrijver, patissier en chocoladekunstenaar – Metropolitan Deli en sinds dag één is de winkel een hit. Toeristen, buurtbewoners, studenten, provincialen; een breed spectrum aan passanten komt op deze zonnige woensdagmiddag iets halen in

zijn winkel in de Warmoesstraat. De geur is het eerste wat opvalt bij binnenkomst: een zachte, zoete deken van chocolademelanges wordt over ons uitgespreid. De winkel is een brede pijpenla en overal waar je kijkt zie je verse lekkernijen of verse lekkernijen bereid worden. Achter de toonbank staat een machine waar chocola gesmolten

wordt voor het ijs en links bij de deur bakt een meisje met grote gedrevenheid een portie poffertjes. Bijna alles bij Metropolitan Deli is zoet, vers en authentiek. De ingrediënten zijn afkomstig van kleine plantages en in de meeste gevallen ook biologisch en fair trade.

We beginnen met een verse vruchtensalade (€ 3,50) met meloen, ananas, kiwi en aardbeien; alles wordt gesneden waar we bij staan. Op de salade valt niets af te dingen en ook het croissantje en de ristretto voldoen ruimschoots aan de verwachtingen. Speciaal voor de gelegenheid ben ik met een grote zoetekauw op pad gegaan en voor de bananencupcake met topping (€ 2,85) heeft hij niets dan lof: goed van smaak en een feest om naar te kijken. Datzelfde geldt voor de cannoli, een krokant gevuld rolletje met ricotta, suiker, sinaasappelschil en chocola. We sluiten af met een hoorntje met drie bollen versgemaakt ijs (€ 3,95). Volgens de overlevering komen mensen uit de hele stad voor het ijs en dat is niet verwonderlijk: dit is de overtreffende trap van lekker. Alle ijsproducten hebben een Italiaanse achtergrond en worden gemaakt waar je bij staat. Bij Metropolitan Deli is het goed toeven en het eten is voortreffelijk. Een klein nadeel: ze hebben geen wc en de plastic barkrukken ontstijgen amper het Ikea-niveau. Een kniesoor die daar op let. www.metropolitandeli.nl ■■ Jim Jansen

ANDEREN

Op Iens.nl staan drie recensies en is de score 100%. 'Vers gemaakt ijs en de warme sfeer deden

me onmiddellijk denken aan de film *Chocolat*, zo valt de lezen op de site. Ook yelp.nl komt superlatieven te kort om de zaak de hemel in te prijzen en geeft nog een handig advies: 'Wegblijven hier als je op dieet bent!' Helaas is de eigen site van de winkel zonder opgaaf van reden uit de lucht.

BUURT

Coffeeshops, goedkope eethuisjes en *tourist traps* teisteren de buurt. Met Project 1012 wil de gemeente

Amsterdam de verloedering van het hart van de stad terugdringen. Met dat idee werd in april restaurant Anna geopend. Bij Anna wordt door sterrenkoks gekookt en ook aan de inrichting van het restaurant is veel aandacht besteed. Als het aan de gemeente ligt zullen zich in de toekomst meer van dergelijke topzaken gaan vestigen in dit gedeelte van de stad.

EXTRA

In de zomer bracht eigenaar Kees Raat een kookboek uit over ijs genaamd *IJstijd*. Hij gaat in op de geschiedenis van de ijssalon in Nederland. Daarnaast doceert hij in dit

boek hoe de lezers zelf ijs kunnen maken en wat de geheimen zijn om de pure smaak te krijgen zonder kunstmatige grondstoffen. Hij gaat dieper in op gebruik van ingrediënten en legt uit hoe je een echte smaaksensatie bereikt.

‘De natte droom van iedere econoom’

Wie heeft er **schuld aan de financiële crisis** die Nederland en de hele wereld trof in 2008? Hoogleraar financiële geografie **Ewald Engelen** geeft antwoord in een openbare collegereeks van tien bijeenkomsten. tekst Floor Boon / illustratie JeRoen Murré

Sinds de financiële crisis in september 2008 zich aan de wereld ontvouwde en de enorme gevolgen langzaam duidelijk werden voor het grote publiek, heeft Ewald Engelen een verzameling aangelegd. Een bibliotheek bijna met spullen over de crisis: artikelen, films, spotprenten, boeken. ‘Voor mijn leeropdracht als hoogleraar financiële geografie deed ik al onderzoek naar de lotgevallen van het Amsterdamse financiële centrum,’ vertelt Engelen, ‘maar die crisis is zo fascinerend. Er is een enorme schokgolf door Nederland gegaan en die heeft veel informatie op het strand geworpen over wat voor praktijken zich al voor de crisis afspeelden in banken.

Het is tijd om een wat beter inzicht te krijgen in wie er nu schuld heeft aan deze crisis.’ Daarom besloot Engelen een cursus op te zetten, een collegereeks waarin de mogelijke schuldigen van de crisis systematisch worden langsgeslagen. ‘Tien dingen die je altijd over de crisis had willen weten, maar nooit durfde te vragen, zo iets. Gespeend van jargon wil ik studenten en geïnteresseerden wat meer inzicht bieden in het voorspel, de climax en het naspel van de crisis.’ De collegereeks in zes akten:

DE STAAT

‘De crisis is feitelijk begonnen bij de staat. Die heeft lange tijd een verkeerde inkomenspoli-

tiel gevoerd. De grootste groep mensen in Nederland, de middenklasse, had een vlak inkomen: een looncurve die gedurende een lange periode maar weinig zou stijgen. Omdat die lonen voor een groot deel afhankelijk zijn van de internationale markt en de overheid daar weinig invloed op kon uitoefenen, heeft de overheid dat geprobeerd te compenseren. Via wetten werden mensen gestimuleerd om een eigen huis te kopen, het werd echt aantrekkelijk voor ze gemaakt. Dat gebeurde niet alleen in Nederland, maar in ons land werd het bijvoorbeeld zichtbaar door de woningcorporaties die steeds meer van hun huurwoningen omzetten in koopwoningen. De enorme druk op de woningmarkt zorgde ervoor dat huizenprijzen begonnen te stijgen. De kwaliteit van een huis bleef de facto hetzelfde, maar op jaarbasis steeg de waarde van een huis plots met 5 procent. Zo ontstond de huizenbubbel en kregen mensen vermogen dat ze grotendeels consumptief hebben besteed. Het begin van de crisis moet dus worden gezocht bij de staat.'

DE POLITIEK

'Al ruim vijftien jaar is de politiek niet meer geïnteresseerd in de economie. Integratiekwes- ties, dat is waar ruim zestig procent van de parlementaire handelingen over gaat en als er iets aan de orde komt over financiële kwes- ties, dan geeft niemand thuis. Vind je het gek dat economische en financiële kennis in het parlement vrijwel helemaal is verdwenen als er toch niemand in geïnteresseerd was? Ambtena- ren van het Ministerie van Financiën zaten in de zak van de bankenlobby. Iedereen vertelde hoe goed het ging in bankiersland en scepsis had plaatsgemaakt voor lovende woorden. In wetsvoorstellen werden stukken van de Vereniging van Banken letterlijk gecopy-pastet en individueel denken bestond niet meer. Men was in de ban van het euforische groepsden- ken over de huizenbubbel en als er al iemand opstond met een andere mening, dan slikte hij zijn afwijkende ideeën of in onder druk van

de groep, of hij werd in zo'n contraire positie van nar geduwd, dat niemand hem uiteindelijk meer serieus nam.'

DE TOEZICHTHOUDERS

'De derde categorie schuldigen zijn de toe- zichthouders. De Nederlandsche Bank (DNB), Autoriteit Financiële Markten (AFM), dat soort instanties. Daar zijn grofweg twee dingen mis- gegaan. Het eerste is dat de toezichthouders er hetzelfde wereldbeeld op nahielden als de finan- ciële dienstverleners zelf. Ze hadden feitelijk de argumenten van het bankwezen overgenomen. Die meenden dat de internationale markt gebaat was bij meer vrijheid voor spelers op die markt en minder toezicht. Het zou goed zijn voor de

'De staat heeft lange tijd een verkeerde inkomens- politiek gevoerd'

ontwikkeling van de internationale markt en voor de Nederlandse economie, was jarenlang het credo. Ook binnen DNB is veel te veel meegedacht in plaats van tegengedacht. Alle neuzen dezelfde kant op, maar daardoor niet meer zien wat er achter je gebeurt. Het tweede waar de toezichthouders echt in hebben gefaald, is dat zij niet wisten wat de banken allemaal echt uitvraatten. Moet je voorstellen: banken zijn verplicht DNB te verwittigen van hun positie op de financiële markten. Het aantal financiële deelmarkten is de afgelopen jaren echter zo enorm gegroeid dat overzicht moeilijk is. DNB houdt toezicht door iedere bank te vragen eens in de drie jaar te laten weten waar ze actief zijn. Dat is steekproefsgewijs en 1 op de 36 maanden! Geen wonder dat DNB geen idee had wat de Nederlandse banken feitelijk deden. Of om het plat te zeggen: *they didn't know shit*.'

DE ECONOMISCHE WETENSCHAP

'Een andere belangrijke en vaak onderschatte speler in de crisis is de economische wetenschap

foto Jeroen Oerlemans

Ewald Engelen

1963 geboren in Otterlo

1994 doctoraal filosofie Universiteit van Am- sterdam

2000 cum laude promotie op een onderzoek naar medezeggenschap in beursgenoteerde ondernemingen

2006 Vidi-subsidie van NWO

2009 columnist *De Groene Amsterdammer*

2009 hoogleraar financiële geografie

2009 bijzonder hoogleraar etnisch onderne- merschap

en dan in het bijzonder de discipline *finance*, tegelijk een van de meeste bloeiende discipli- nes van het vak. Om je een idee te geven: in de laatste tien jaar zijn drie of vier Nobelprijswin- naars van de economie afkomstig uit *finance*. De reputatie van het vakgebied is, zacht uitgedrukt, goed. De heersende gedachte in *finance* was jarenlang: hoe minder regulering, hoe meer vrij- heid, hoe perfecter de markt. En hoe efficiënter de allocatie, hoe beter de risicospreiding en hoe beter voor onze economie. Dat narratief is

enorm krachtig. Het is gebaseerd op een basis-aanname waarin de werkelijkheid maakbaar en te berekenen is en ieder risico kwantificeerbaar. Als alles wiskundig berekenbaar is, dan kun je ieder risico, iedere omzet en alle winst vooraf uitrekenen. Dat is de natte droom van iedere econoom, zeker met groeiende ICT-mogelijkheden waarin alle cijfers en iedere rekensom direct beschikbaar zijn. Zo kan iedere imperfectie uit de markt worden gehaald, was jarenlang de gedachte. Irrationaliteiten, emoties, politieke keuzes speelden allemaal geen rol meer in de hoofden van de economen. Het model van de werkelijkheid werd door de war gehaald met de echte werkelijkheid en iedere kritische geest die anders beweerde, werd de mond gesnoerd. Het groeide uit tot een stupiditeit die is veroorzaakt door op een bepaald moment nederig neer te

‘Bankiers hebben misbruik gemaakt om er zelf beter van te worden’

knielen voor de schijnbare professionaliteit van een discipline. Zo werd de economische wetenschap medeplichtig aan de grootste financiële crisis die de wereld sinds 1929 heeft gekend.’

DE BANKIERS

‘Tot slot in dit verhaal zijn er de banken. Want hoe schuldig de staat, de politiek, de toezichthouders en de economische wetenschap ook zijn en hoe zeer zij ook verantwoordelijk zijn voor het creëren van randvoorwaarden: het zijn de bankiers die van de mogelijkheden misbruik hebben gemaakt om er zelf beter van te worden. Iedereen heeft zich in de luren laten leggen door de bankiers die met hun gladde praatjes ongestoord hun gang konden gaan in het door al die andere spelers gecreëerde vacuüm. Zij zagen hun kans schoon het aantal transacties te vermenigvuldigen en simpele financiële producten heel complex te maken zodat niemand het meer snapte. Maar de omzet, de winsten en de bonus-

sen stegen exorbitant. Het is vreselijk lastig aan te tonen of bankiers ook echt slechte intenties hadden. Het verschil tussen moreel en strafrechtelijk verwijtbaar is groot, net zoals het verschil tussen de letter en de geest van de wet niet altijd even helder is. Het is jammer dat de commissie-De Wit die in Nederland verantwoordelijk was voor het verhoren van de betrokkenen, die gesprekken niet onder ede heeft mogen voeren, zoals in de VS en Engeland het geval was. Dan zouden we echt hebben kunnen achterhalen of de bankiers in de coulissen niet een heel ander verhaal vertelden dan op het podium.’

DE LESSEN

‘Grofweg zijn er vier belangrijke lessen. De eerste is dat we ons collectief moeten hoeden voor groepsdenken. Diversiteit van perspectief is goed en dat moeten worden ingebouwd binnen de bestaande systemen. De tweede les is dat de keizer zonder kleren staat nu de economische wetenschap van zijn voetstuk is gevallen en dat die discipline wel wat meer reflectie kan gebruiken. Bovendien is het belangrijk studenten multidisciplinair op te leiden, niet alleen economiestudenten. Zo ontwikkelen mensen een bredere visie op de realiteit en is de kans kleiner dat ze een eendimensionaal wereldbeeld zullen accepteren wanneer hun dat wordt voorgeschoteld. De laatste les is dat we met zijn allen wel wat meer sceptisch kunnen gebruiken. Niet zomaar klakkeloos aannemen wat de snelle jongens van de banken, de overheid, de politici, de toezichthouders en de wetenschappers ons willen wijsmaken.’ ■■

De openbare collegereeks ‘Wie heeft de crisis veroorzaakt? Op zoek naar de schuldigen’ wordt gegeven aan het Instituut voor Interdisciplinaire Studies (IIS) en start op 22 september. De reeks bestaat uit negen hoorcolleges die wekelijks plaatsvinden op donderdagavond van 19.00 tot 21.00 uur. De collegereeks is te volgen door studenten van alle universiteiten en hogescholen, maar de inschrijvingseisen verschillen. Zie http://www.iis.uva.nl/opleidingen/keuzeonderwijs/iis_colleges. cfm voor meer informatie.

promoties

DINSDAG 13/09

10.00 uur: Ayse Müftügil - Culturele analyse
Promotor: Prof.dr. R. Peters. (Agnietenkapel)
12.00 uur: Mirjam Kars - Archeologie
Promotor: Prof.dr. F.C.W.J. Theuws. (Agnietenkapel)
14.00 uur: M. Heidemans - Geneeskunde
Promotor: Mw. prof.dr. J.G. Borst. (Agnietenkapel)

WOENSDAG 14/09

10.00 uur: Javad Najafzadeh - Biologie
Promotoren: Prof.dr. G.S. de Hoog en prof.dr. S.B.J. Menken. (Agnietenkapel)
11.00 uur: Sara Dragt - Geneeskunde
Promotoren: Prof.dr. D.H. Linszen en prof.dr. M. van der Gaag (VUmc). (Aula)
12.00 uur: Samrad Ghane - Psychologie
Promotor: Prof.dr. P.M.G. Emmelkamp. (Aula)
14.00 uur: Johanna Imelda - Antropologie
Promotor: Mw. prof.dr. A.P. Hardon. (Agnietenkapel)

DONDERDAG 15/09

10.00 uur: Niki Fens - Geneeskunde
Promotor: Prof.dr. P.J. Sterk. (Agnietenkapel)
14.00 uur: Çetin Açar - Geneeskunde
Promotoren: Prof.dr. J.C.M. Meijers en prof.dr. P.G. de Groot (UU). (Agnietenkapel)

VRIJDAG 16/09

10.00 uur: Ruth van Holst - Geneeskunde
Promotoren: Prof.dr. W. van den Brink en prof.dr. D.J. Veltman. (Agnietenkapel)
11.00 uur: Bianca Buurman - Geneeskunde
Promotoren: Prof.dr. M.M. Levi en prof.dr. R.J. de Haan. (Aula)
12.00 uur: Sanli Faez - Experimentele fysica
Promotor: Prof.dr. A. Lagendijk. (Agnietenkapel)
13.00 uur: Samuël Kruizinga - Geschiedenis
Promotor: Prof.dr. L. Noordegraaf. (Aula)

oraties

VRIJDAG 16/09

16.00 uur: Dubbeloratie geneeskunde
Mw. prof.dr. S. Middeldorp, hoogleraar inwendige geneeskunde, in het bijzonder trombose en hemostase
In evenwicht.
Prof dr. E.S. Stroes, hoogleraar inwendige geneeskunde, in het bijzonder de vasculaire geneeskunde
Van buitenkant naar binnenwand. (Aula)

Voor uitgebreide informatie zie www.uva.nl/agenda

(advertentie)

drukken | vormgeving
voorlichting | offerte
proefschriften.nl

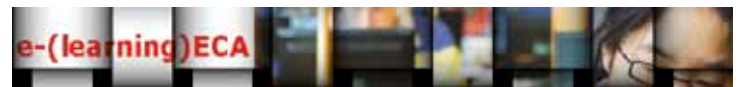

Gemeente Amsterdam

**vrijwillig
opgeknapt**

Vrijwilligerswerk,
goed voor jou,
goed voor de stad

Doe mee!
[Amsterdam.nl/
vrijwillig](http://Amsterdam.nl/vrijwillig)

De e-learning-EducatieveCoAssistent (e-ECA)

Studeer je in Amsterdam, Diemen of Haarlem aan een van de instellingen voor hoger onderwijs (hogeschool of universiteit) en sta je **niet** ingeschreven bij een lerarenopleiding, dan is een bijbaantje in het voortgezet onderwijs wellicht iets voor jou!

Voor het komende schooljaar 11/12 zijn scholen op zoek naar geschikte kandidaten voor het vervullen van de rol van e-ECA. De start van het project is september 2011. Een kandidaat wordt voor ongeveer 4 tot 8 uur/week ingezet en krijgt ook een training in e-learning.

De e-ECA ondersteunt de inzet van e-learning op een school. Het gaat ondermeer om de volgende taken:

- assisteren van een docent/vaksectie bij het inzetten van e-learning
- assisteren van een docent/vaksectie bij het gebruik ervan
- begeleiden van leerlingen bij het werken met e-learning

De kandidaat dient wel een bachelor- of masterstudie te volgen, die verwant is aan de beoogde schoolvakken (deze zijn: wiskunde, Nederlands, Engels, Grieks of Latijn).

Combineer je dit met een educatieve minor, dan kun je er mogelijk ook studiepunten voor krijgen.

In de rol van een e-ECA kun je verkennen of het voortgezet onderwijs een aantrekkelijke werkgever kan zijn. Je doet werkervaring op, die je later altijd van pas kan komen. En je verdient geld en mogelijk studiepunten!

Kijk op de website www.e-eca.nl voor meer informatie en de wijze waarop je je belangstelling kenbaar kunt maken.

Op de website www.apostartendedocenten.nl vind je trouwens ook informatie over de Educatieve CoAssistent (ECA).

Gezocht: HBO/WO studenten voor begeleiding van jeugd en jongeren

Ben jij een HBO- of universitaire student en wil je ervaring opdoen en daarbij een steentje bijdragen aan de maatschappij?

Dan zijn wij op zoek naar jou!

De Stichting voor Kennis en sociale Cohesie (SKC) is o.a. voor het **Mentorproject**, het **Weekend-studentproject** en diverse **huiswerkbegeleidingprojecten** op zoek naar HBO/WO studenten die leerlingen willen begeleiden.

Je begeleidt een groepje van maximaal vijf leerlingen in de leeftijd van 10 – 14 jaar, en bespreekt met hen allerlei verschillende thema's. De begeleiding voor het Mentorproject en Huiswerkbegeleiding vindt één keer in de week plaats en duurt ca. 1,5 uur. De begeleiding voor het Weekendstudentproject vindt elke zondag plaats en duurt ca. 4 uur. Natuurlijk krijg je hier een vergoeding voor.

Ben jij een enthousiaste student en vindt je het leuk om met kinderen te werken, bel dan vandaag nog naar dit nummer:
020-6750880

Voor meer informatie kun je terecht op onze website:
www.skcn.net

Op www.dekey.nl vindt u een uitgebreid aanbod van koopwoningen
De Key | Postbus 2643 | 1000 CP Amsterdam | t 020 6214665

Op zoek naar woonruimte in Amsterdam?

De Key biedt aantrekkelijk geprijsde woningen te koop aan nabij het Centrum. Onder andere diverse prachtig gerenoveerde woningen aan de Van Noordtstraat 9 A t/m W (vanaf € 127.500,- k.k.) en Zaanstraat 20-35 (vanaf € 166.000,- k.k.).

Wil je meer informatie of woningen bezichtigen?
Neem dan snel contact met ons op 020-6214665

de adviesdienst

Klikken?

Samen met drie medestudenten werk ik al weken aan een groepsopdracht. Een van hen laat ons al het werk doen, verschijnt niet op afspraken en negeert onze mails. Nu de deadline nadert zijn we gedwongen zijn deel van het werk dan onderling maar te verdelen. Dus: veel extra werk en de nodige ergernissen. De anderen vinden dat we onze docent moeten inlichten. Ik twijfel: toevallig weet ik dat dit het laatste vak is dat onze groepsgeenoot moet doen. Als hij het niet haalt, leidt dat tot studievertraging en hangt hij waarschijnlijk voor een langstudeerdersboete. Ons klikgedrag zou voor hem dus grote gevolgen hebben. Toch zou ik het ook niet eerlijk vinden als hij profiteert van onze inspanningen. Wat te doen?

Hidde de H. (22), Nederlandse taal en cultuur

Hand over hart

‘Ik zou met de hand over het hart strijken en de taken van diegene doen. Als je het werk van die persoon over alle groepsleden verdeelt, valt het vast mee. Bovendien is de opdracht niet sneller af als je naar de docent gaat om te klikken.’
Frank Wagemaker (21), derdejaars media, informatie en communicatie

Geen medelijden

‘Ik heb wel eens meegemaakt dat iemand uit mijn groepje werd gezet. Het werk bleek zelfs nog sneller te gaan zonder die persoon.’

Met mensen die hun verantwoordelijkheid niet nemen heb ik geen medelijden, ook niet als ze studievertraging oplopen. Zoiets hebben ze echt aan zichzelf te danken. Binnen mijn opleiding gelden duidelijke regels over de gevolgen van het niet nakomen van afspraken met groepsgeenoten.’

Carina de Wit Pallas (19), tweedejaars culturele en maatschappelijke vorming

Erbij lappen

‘Ik zou het af laten hangen van de persoon. Als het iemand is die echt

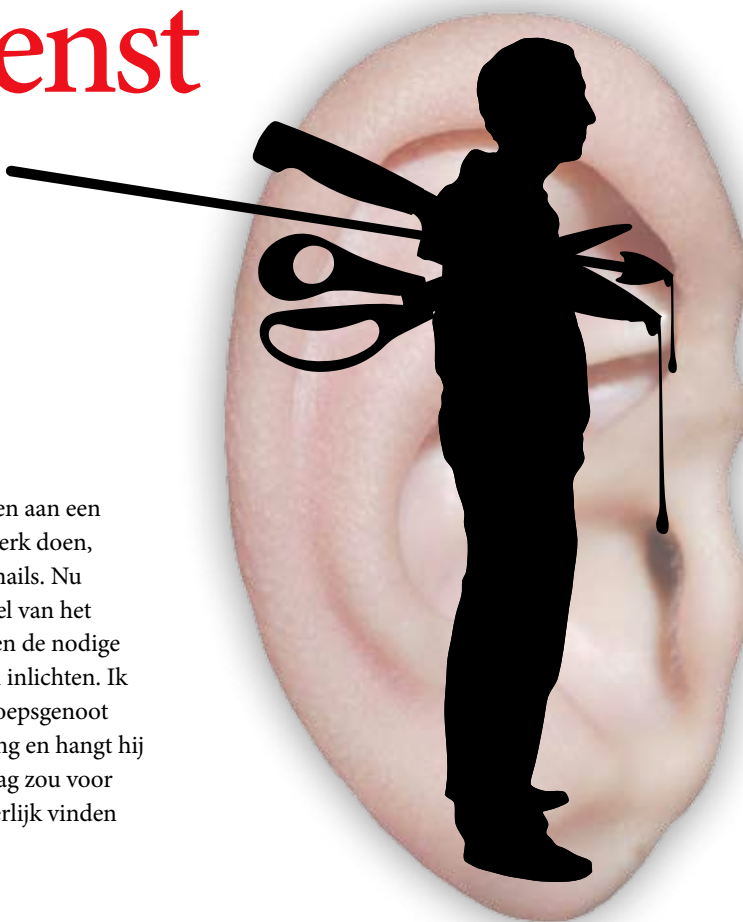
schijnt aan mij en de rest van de groep heeft, zou ik hem er wel bij lappen. Maar als het nog best een redelijk iemand is, zou ik het extra werk toch wel doen. Op mijn opleiding kun je iemand in zo’n geval na afloop wel een slechte beoordeling geven, dus hij komt er in elk geval niet helemaal mee weg.’

Laura Gremmee (19), derdejaars media, informatie en communicatie

Praten

‘Ik zou in elk geval eerst eens met de persoon in kwestie praten en hem ertoe bewegen alsnog zijn

werk te doen. Als dat nergens toe leidt, stap ik niet naar de docent toe. Het blijft iemands eigen verantwoordelijkheid om zijn verplichtingen na te komen, daar bemoei ik me verder niet mee.’
Tessa de Rooij (26), master politicologie III

illustratie Pascal Tieman

volgende week: studentenvereniging

Een paar weken geleden kreeg ik als eerstejaars te maken met de keuze voor een studentenvereniging. Tot teleurstelling van mijn familie besloot ik me nergens bij aan te sluiten. Mijn ouders en broers zijn allemaal lid (geweest) en moedigen mij aan dit volgend jaar alsnog te worden. Zij denken dat het goed is voor mijn persoonlijke ontwikkeling. Zelf twijfel ik: vrienden van de middelbare school zijn er niet bepaald leuker op geworden sinds ze lid

zijn en ik weet niet of de bijbehorende verplichtingen wel bij mij passen. Moet ik het toch proberen, en de geliefde familietraditie in ere houden?
Astrid de V. (19, eerstejaars rechten)
Mail je advies voor Astrid, of een eigen kwestie waarin je geadviseerd wilt worden, aan redactie@folia.nl. De redactie behoudt zich het recht voor bijdragen in te korten.

toneelgroep amsterdam
de vrek

22 sep - 2 okt
stadsschouwburg amsterdam 020 624 23 11

van
molière
regie
ivo van hove
met
isis cabolet
fred goessens
marieke heebink
hans kesting
alwin pulinckx
eelco smits
leon voorberg
hélène devos

Een grimmig
portret
van een familie
waarin alle
relaties worden
bepaald en
geperverteerd
door geld.

Betaal € 10,00 met de Sprintpas van de Stadsschouwburg. Meer info www.ssba.nl
www.tga.nl

Hogeschool van Amsterdam

**JOUW COLLEGE-
KAART
IS GELD
WAARD**

Spot-
goedkope
software &
hardware!

8-12%
onderwijskorting

Ga voor deze en meer kwaliteitsproducten **SURF**
naar SURFspot.nl voor de laagste prijs

SPOT.NL

Crisis van de welvaartsstaat,
hoe nu verder?

De schrijver, socioloog, econoom en
politicoloog geeft basiskennis waarmee
de lezer een eigen oordeel kan vormen.

Het boek is toegankelijk geschreven
en geeft 15 kernvragen voor onze
toekomst.

€ 10,00
111 pagina's

ISBN: 978-90-816712-1-7

Voor lezingen mail:
t.marchal@planet.nl

Uitgeverij Het Boek
Postbus 8150
7550 KD Hengelo

CBE
VOOR
GOEDE DOELEN

@UAFtweets
UAF studie en werk

Hany is gevlucht en
studeert nu aan de VU
[#studievoorvluchtelingen](https://twitter.com/studievoorvluchtelingen)

Steun vluchtelingen bij hun studie.

Ga naar www.uaf.nl en
win twee bioscoopbonnen!

De actie loopt tot 1 oktober 2011.

UAF
Studie en werk voor hoger
opgeleide vluchtelingen

drift

Carolien (27) deed het met haar gastdocent van 70

foto Pascal Tieman

Carolien, 27, Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen: 'We deden het op zijn hotelkamer. Geen seconde vergat ik dat ik het met een man van zeventig deed. Ik vond het hilarisch: ik die een ordinaire onenightstand had met een veel oudere gastdocent die ook nog bekend is. Toch was het ook gênant dat ik onder een zeventigjarige lag, al was zijn lichaam verrassend gebruind en gespierd. Het verbaasde me überhaupt dat iemand van boven de vijftig het nog kon! En hoe lang hij het volhield. Op een gegeven moment dacht ik: jezus, kun je niet gewoon klaarkomen? Ik weet niet of dat door zijn leeftijd kwam of dat hij volop wilde genieten van de buit. Het was al met al niet zo spetterend, maar ik moest er ook weer niet aan denken dat hij mij uitgebreid ging verwennen.

Het gebeurde in een periode in mijn leven dat ik mijn grenzen opzocht. Ik kwam net uit een lange relatie en vond dat alles moest kunnen. Hij kwam uit het bedrijfsleven en gaf een gastcol-

lege. We hadden direct een geweldige klik. Hij was zeker niet onaantrekkelijk; hij had wel wat weg van Sean Connery. Ik viel op zijn charme en charisma, maar het is ook waar dat macht erotiseert. Als iemand die veel gepresteerd heeft belangstelling heeft voor jou, dan straalt dat toch

*'Bij sommige mannen
is leeftijd secundair'*

op jou af. Maar ik zag wel in dat dat voor hem anders lag. Er zijn mannen die eigenlijk niet willen vreemdgaan en mannen zoals hij die het bij de vleet doen. Bij hem was het geen vraag of er iets tussen ons ging gebeuren, dat lag al besloten in onze eerste ontmoeting. Het voelde alsof het buiten mijn macht lag.

Vooral de volgende ochtend vond ik het gênant. Omdat hij toen we naar buiten liepen zo verliefd naar me keek. Ik vond het opeens heel vies, voelde als het ware de blikken van de mensen

op straat. Dan verliest het zijn charme wel. Alsof je jezelf niet meer voor de gek kunt houden. Hij vond het voor herhaling vatbaar, maar ik heb het afgehouden. Ik was in de war en vond het irritant dat hij juist zo *eager* was.

Ik heb het aan een paar vrienden verteld. Ik wist altijd al dat niet iedereen verder kijkt dan leeftijd en lichaam, maar toch verbaasden de reacties me. Een vriendin die zelf flink experimenteert met seks keek me aan van: wát heb je gedaan? Mensen hebben bij mannen van zeventig blijkbaar een stereotype beeld in hun hoofd van hun opa of een vieze, saaie man. Maar denk eens aan Jan Mulder. Ik zou er zelf niet op vallen, maar hij heeft wel die voor velen interessante combinatie van wijsheid en jongensachtigheid. Die verovert gewoon, die gaat zich echt niet afvragen of hij niet te oud is. Bij dat soort mannen is leeftijd eigenlijk secundair' ■ Mariska Vermeulen

De naam van de geïnterviewde is op haar verzoek gefingeerd.

Een permanent sieraa

Waar je ze vroeger alleen zag op de armen van zeelui, rockmuzikanten en Hells Angels, associeer je tegenwoordig eerder 'metromannen' als David Beckham en Arie Boomsma met tatoeages. Kort gezegd: **tattoos** zijn mainstream geworden. Maar 'tatoeages zijn nog steeds wel een dingetje'. tekst Annemarie Vissers / foto's Jan van Breda

Wie: Karen Vuijsters (22, vierdejaars media & cultuur, UvA) **Aantal tattoos:** vier **Waar?** linkerarm, rechterarm, zijkant rug en schouder

'Er zit voor ongeveer 1200 euro aan tattoos op mijn lichaam, daarom heb ik er "nog" maar vier, het is vrij duur. Maar ik heb plannen voor meer: op mijn schouder zit een tattoo in de vorm van kersenbloesem, die is nog niet af. Het is uiteindelijk de bedoeling dat die plaat mijn hele arm bedekt. Deze vierde heb ik van mijn vriend gekregen voor mijn verjaardag, best spannend. In het begin dacht ik: ojee, moet ik nu voor eeuwig bij je blijven? Er zit geen betekenis achter die tattoo. Vind ik ook niet nodig. Waarom? Soms is een tattoo gewoon mooi, niet meer en niet minder. Dat vind ik wel eens lastig, die con-

'Ik zie een tattoo als een litteken dat je zelf mag kiezen'

notatie bij tattoos om het goed te keuren voor jezelf of je omgeving. Ik hoor mensen wel eens roepen dat ze er heus wel eentje willen, maar er eigenlijk geen reden voor hebben. Nou en? Er heersen nogal wat vooroordelen over mensen met tattoos. Zo heb je vast een moeilijke jeugd gehad, of je wilt expres alternatief zijn. Ik vind het een uitdaging om het tegendeel te bewijzen. Ik kan bovendien erg genieten van gekke en *arty-farty* mensen. Tattoos zijn al lang niet meer

Karen Vuijsters

d, soms met betekenis

alleen voor zeelui of Hells Angels. Mijn eerste tattoo was een muzieknootje, maar daar zit nu een andere overheen. Ik wilde uiteindelijk een mix van mijn passies: streetartkunst, film en muziek. Daaruit ontstond het idee een mix te maken van een *graffiti-piece* van de streetart-kunstenaar Banksy, een personage uit de film *City of God* en die muzieknoot. De matroesjka – die overigens heel lelijk gezet is – geeft voor mij weer dat ieder mens uit meerdere delen bestaat. Ik kan me op verschillende momenten anders profileren. Aan de zijkant van mijn rug heb ik daarom ook de tekst: “pars du toto” – deel van het geheel – laten zetten. Mijn grote droom is ooit te promoveren. Ik zou het wel erg zuur vinden als mijn kwaliteiten dan niet worden gezien omdat ze zien dat ik tattoos heb. Soms vergeet ik zelf overigens dat ze er zitten. Wat echt niet meer kan? *No offence*, maar van die meisjes met van die sterretjes of een tribal op hun onderrug. Het is een beetje wat er mooi gevonden wordt in jouw sociale omgeving en wat je dan juist níét laat zetten.’

Wie: Dennis Tel, (20, eerstejaars interactieve media, HvA) **Tattoo sinds:** oktober 2010

Waar? rechteronderarm

‘Toen mijn moeder mijn tattoo voor het eerst zag, kreeg ik meteen een preek van haar: of ik wel had uitgezocht of-ie niet op een of andere meridiaan zat en daardoor mijn energieveld zou kunnen verstoren. Mijn moeder is nogal spiritueel ingesteld. Tja, daar heeft mijn veld dan maar mee te leven, denk ik dan. Ik heb een halfjaar zitten schetsen en tekenen, dat wilde ik bij deze eerste per se. Dat er meer komen staat voor mij vast, als je eenmaal die grens over bent is het vrij verslavend. Ik heb een lastige tijd achter de rug, sleepte veel zoiet met me mee en had lange tijd een masker op naar de buitenwereld. Mijn

Dennis Tel

toenmalige vriendin heeft me op een enorm positieve wijze geholpen en deze tattoo is dan ook een visueel eerbetoon aan haar, maar ook aan mezelf. Ik heb een negatieve situatie weten om te buigen en door deze tatoeage word ik daar elke dag aan herinnerd. Ik zie mijn tattoo dan ook als een litteken dat je zelf mag kiezen. Vandaar ook een verwijzing naar het muziek-

'Tattoos zijn al lang niet meer alleen voor zeelui of Hells Angels'

nummer "Composure": loslaten en doorgaan. Mijn onderarm vond ik een mooie plek en ik wil hem zelf ook kunnen zien. Met mijn linkerarm heb ik andere plannen, die wil ik helemaal laten inkten en hoe groter hoe beter. Maar het moet er wel een beetje smaakvol uit blijven zien, in balans. Niet dat ik eruit ga zien als een koelkast die vol is geplakt met kleine plakplaatjes. Daarom zal ik ook niet voor kleur kiezen, dat past niet bij me, ik vind dat al snel te zwaar. Commentaar krijg ik zelden. Eén keer dacht iemand aan mijn profielfoto op Hyves te zien dat ik vast een drugsdealer zou zijn: ik had toen een kaalgeschoren hoofd en die tattoo was ook zichtbaar. Kortzichtig vind ik dat, maar ook niet meer dan dat. Voor mij is het laten zetten van een tatoeage hetzelfde als een borstvergroting; heel veel mensen zijn bezig met het mooier maken van hun lijf. De grens ligt bij mijn handen, die zou ik nooit inkten, dat is te zichtbaar.

Wie: Mari van Lunenburg (23, vijfdejaars psychobiologie, UvA) **Aantal tattoo's:** één **Waar?** rug

'De eerste paar minuten dacht ik dat ik *out* zou gaan, ik ben nog nooit flauwgevalen maar toen hij die naaldjes in mijn rug stak moest ik mezelf toespreken: "Blijf erbij, blijf erbij, anders ga je neer." Gelukkig vond ik een vast punt waar ik me op kon richten en dat heeft me erdoorheen

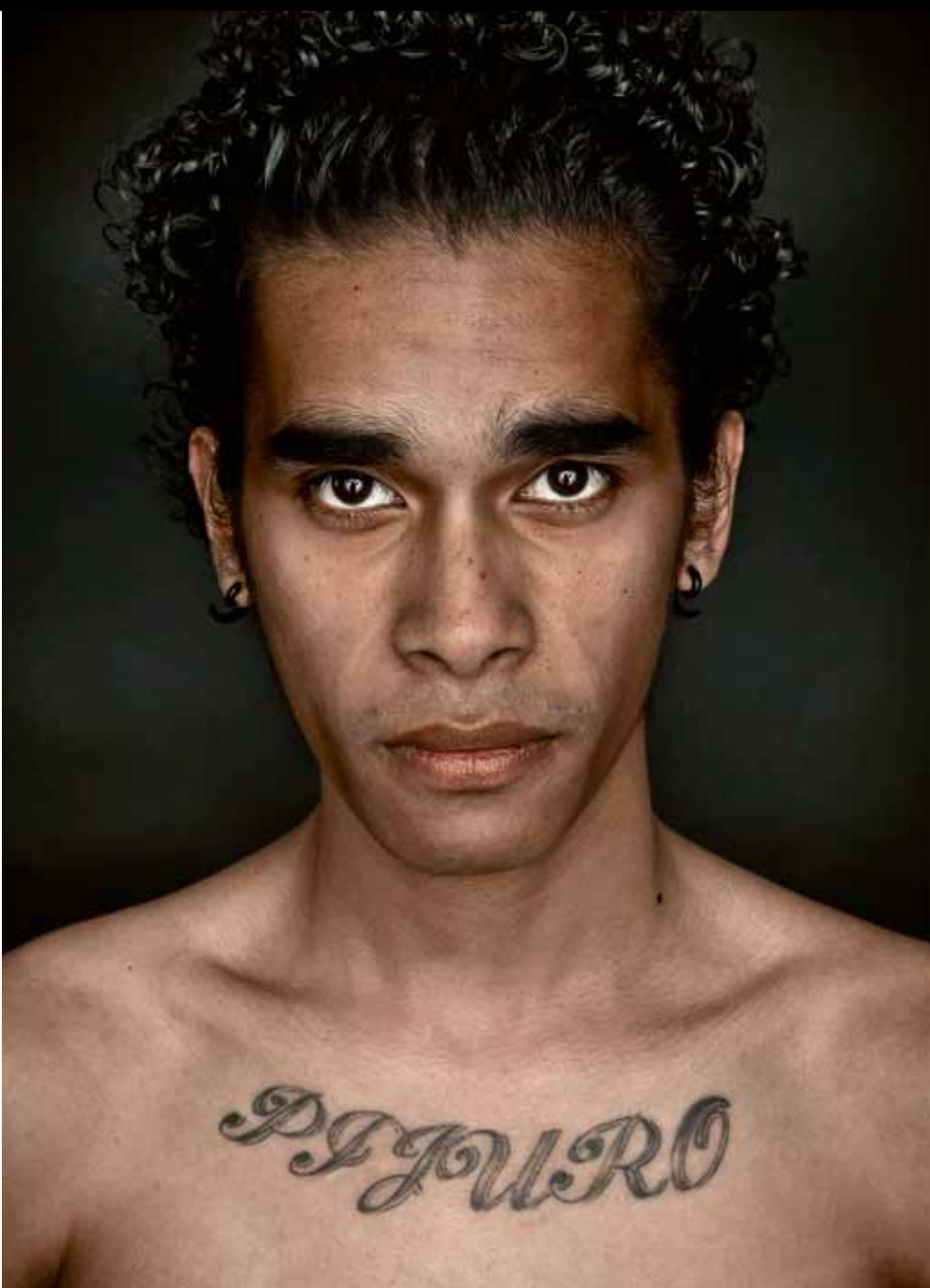
Mari van Lunenburg

geholpen. Ik raakte gelukkig ook al snel in een roes door alle adrenaline, daarna leek het meer op gekriebel. Mijn tattoo is op de traditionele Boeddhistische *Sak Yant* wijze gezet in Bangkok tijdens mijn rondreis van twee maanden. Met een mes slijpen ze een bamboestok aan één kant plat, daarna branden ze met een plastic draadje een aantal naaldjes er stevig aan vast. Die worden in een potje inkt gedoopt en in je huid geponst. Mijn voornemen om een eventuele tattoo zelf te ontwerpen, moest ik laten varen. Wat dat betreft is deze niet uniek. De tatoeëerder legde uit dat hij niks kon en

mocht veranderen vanwege de heilige betekenis van het teken – die op mijn rug heet Paed

'Mijn tattoo is op traditionele Boeddhistische wijze gezet'

Tidt. Alleen monniken mogen iets veranderen en alleen zij mogen deze tattoos op hun hoofd laten zetten. De waarde ervan verschilt per lichaamsdeel: het hoofd is heilig en op je voeten of op je benen mogen deze tekens niet gezet

Ronaldo Wattimury

worden. Mijn tatoeage bestaat uit meerdere delen, met twee ringen en acht windrichtingen. In de traditionele Khmertaal staat er ongeveer: bescherm mij als ik reis naar het noorden, naar het noordoosten, enzovoort, maar het zegt ook iets over je mentale reis. Het viel helemaal samen met hoe ik me voelde tijdens die reis: rustig en tegelijkertijd euforisch. Mijn rug was altijd een plek waar ik een tattoo zou willen, het is een plek die je makkelijk kan bedekken, mocht je 'm niet willen laten zien. Sommige mensen zullen helemaal niet van me weten dat ik een tattoo heb. Tatoeages zijn nog steeds wel

een dingetje. Ik zie ze vooral als sieraad, net als oorbellen dat zijn.'

Wie: Ronaldo Wattimury (22, eerstejaars sociaal pedagogische hulpverlening, HvA) **Tattoo sinds:** vorig jaar oktober **Waar?** borst

'Het botje in het midden, dat was het meest pijnlijk. Het duurde een halfuur, maar het leek wel een uur te duren. In mijn vriendengroep zijn tatoeages vrij gangbaar en ik speelde al een tijdje met het idee er zelf ook eentje te laten zet-

ten. Uiteindelijk werd het een gezinsuitje naar de tattoo kunstenaar: mijn moeder, vader en broertje hadden een afspraak met een Molukker in mijn oude woonplaats, Bovensmilde. Hij komt een paar keer per jaar naar Nederland, en is vooral actief tatoeëerder in de Indonesische en Molukse gemeenschap. Op het laatste moment kon ik ook nog bij hem terecht, hij zat eigenlijk al vol. Ik had nog niet nagedacht over de plek, maar uiteindelijk koos ik ervoor 'm op mijn borst te zetten, maar dan wel zo dat ik de tekst ook kan bedekken. Er staat "Pijuro", dat is mijn volledige geboortenaam: Pieter Julianus Ronaldo. Familiebanden zijn bij ons heel belangrijk; ik ben vernoemd naar mijn opa's en ik wist meteen dat dit het moest worden. Op deze manier voelt het alsof zij altijd bij me zijn. Het is voor mij bijna heilig om die namen op mijn

'Het werd een gezinsuitje naar de tattoo kunstenaar'

lichaam te dragen. Ik loop al een tijdje met het idee er nog een te laten zetten, maar dan achter op mijn rug. Dat wordt de achternaam van onze familie. Mijn neefjes hebben dat ook, en op die manier voel ik een verbinding. Met van die typische plaatjes en tatoeages in kleur heb ik weinig. Ik vind dat ook niet passen op een donkere huid. Een tatoeage is iets heel persoonlijks en vrij heftig; het zit er wel permanent op. Maar ook in relatie tot je latere werk is het iets waar je goed over moet nadenken: staat het eventuele banen in de weg? Ik vind het geen enkel probleem om mijn tatoeage dan te verbergen, dat hoort gewoon bij professioneel zijn. Soms hebben mijn medestudenten en ik daar discussies over: heeft het hebben van tattoos effect op hoe mensen je zien? Mijn armen en handen zou ik om die reden nooit laten tatoeëren, veel te zichtbaar. Het belangrijkste vind ik dat ze bij iemand passen, dat het iets van henzelf is. Ik heb weinig met van die types die een plaatje aanwijzen in een boek en zeggen: "Doet u mij die maar." ■■

Werken aan je eigen **PROFESSIONELE ONTWIKKELING?**

Volg een **TRAINING**, **WORKSHOP** of **LEERGANG** uit het professionaliseringsprogramma 2011-2012 voor HVA-docenten/medewerkers.

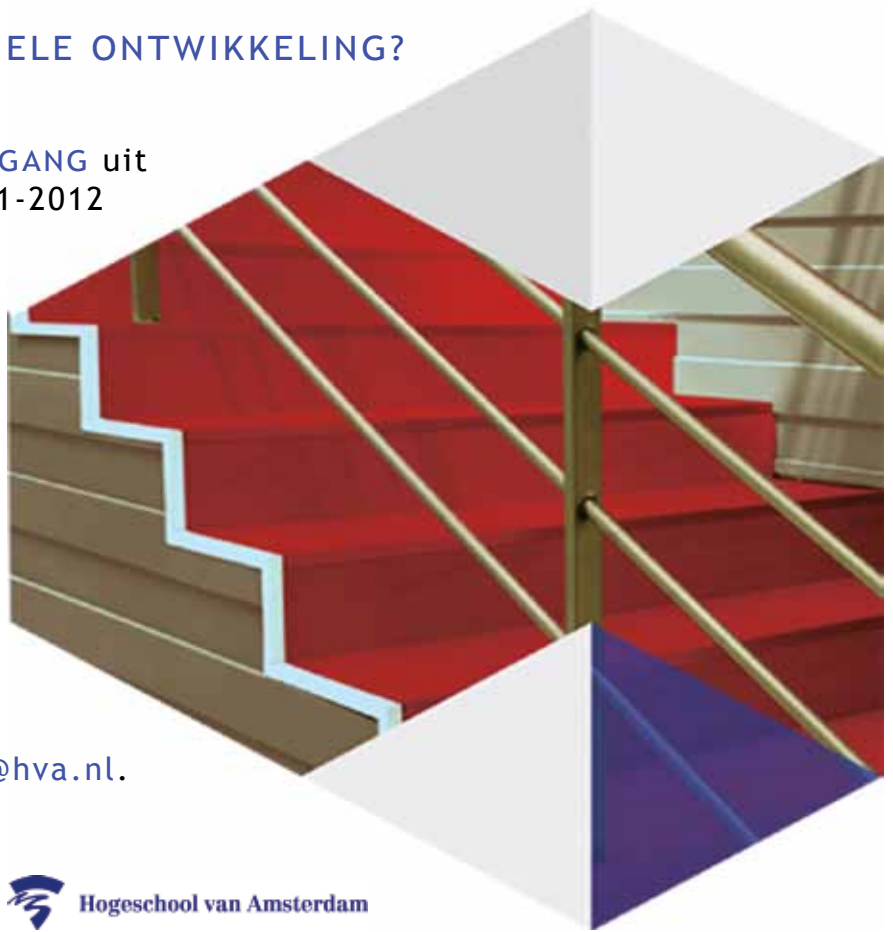

Belangstelling?
Kijk dan op www.oro.hva.nl.

Wij verzorgen ook trainingen op maat!
Informeer naar de mogelijkheden, oro@hva.nl.

Hogeschool van Amsterdam

Vrijwilligerswerk
doen naast je studie?
Maak **vrijblijvend**
een **afsprake** bij
Gilde Amsterdam.

Bel 020 625 44 50.

www.gildeamsterdam.nl

Info over de Educatieve CoAssistent (ECA)

Studeer je in Amsterdam, Diemen of Haarlem aan een van de instellingen voor hoger onderwijs (hogeschool of universiteit) en sta je **niet** ingeschreven bij een lerarenopleiding, dan is een bijbaantje in het voortgezet onderwijs wellicht iets voor jou!

In het schooljaar 11/12 loopt in Amsterdam en omstreken het project educatieve coassistent, kortweg ECA, waaraan scholen deelnemen. Deze scholen bieden studenten een goed betaald bijbaantje (minimaal 4 uur per week).

Het kan dan gaan om het begeleiden van leerlingen bij:

- huiswerk, zelfwerkzaamheid
- praktische opdrachten
- practica
- profielwerkstukken

maar ook:

- het assisteren bij lessen (bijvoorbeeld het begeleiden van werkgroepjes)
- betrokken zijn bij ontwikkeling/introductie van nieuwe leerstof of onderwijsmethoden
- een leraar in staat stellen de lessen anders in te richten

Combineer je dit met een educatieve minor, dan kun je er mogelijk ook studiepunten voor krijgen.

Kortom, in de rol van een ECA kun je verkennen of het onderwijs een aantrekkelijke werkgever kan zijn. Je doet werkervaring op, die je later altijd van pas kan komen. En je verdient geld en mogelijk studiepunten!

Kijk op de website www.apostartendedocenten.nl voor meer informatie en de wijze waarop je je belangstelling kenbaar kunt maken.

Er is ook behoefte aan e-learning-ECA's.
Kijk daarvoor op de website www.e-eca.nl.

CREA

cultureel studentencentrum UvA en HvA

cursussen open podium
café CREA fonds
documentaires lezingen
klassiek studio's
studentencentrum
plug & play **debatten**

www.crea.uva.nl

CREA. DAT VIND JE NERGENS

Ouders met studerende kinderen **opgelet!**

Bent u het zoeken naar een dure huurwoning zat?
Kom dan kijken naar Bos en Lommerweg 105-II te A'dam.
Betaalbaar appartement met balkon en een zolderkamer
in hippe en opkomende wijk.
Gelegen op 10 minuten fietsafstand van de binnenstad en
om de hoek van Cultuurpark Westergasfabriek.
Uitermate geschikt voor uw kind en studiegenoot!
Vraagprijs EUR 166.500,= k.k.

Op zaterdag 10 september van 11.00 tot 13.00 uur bent u
van harte welkom op het open huis maar u kunt natuurlijk
ook gewoon een afspraak voor een bezichtiging maken.

Voor verdere informatie zie: www.remkobjvoet.nl
Remko Bijvoet Makelaardij, tel. 020-7794959. Lid NVM.

BEKIJK DE NIEUWE UvA KLEDING OP WWW.UVASHOP.NL

Of ga naar het dichtstbijzijnde verkooppunt: Service- en Informatiecentrum, Bijzondere Collecties,
Boekhandel Studystore, Hotel Résidence le Coin, Universitair Sport Centrum

prikbord HvA

DMR Design in Society

Het interdisciplinaire excellentieprogramma Design in Society gaat 30 september weer van start met het project 'de Taal van de Stad'. Door Amsterdam en Rotterdam onder de loep te nemen wordt gekeken waar de identiteit van de publieke ruimte uit bestaat. De resultaten worden gebruikt om een nieuwe en actuelere

naam te verzinnen voor plein '40-'45, een plein dat volgens onderzoek in een identiteitscrisis verkeert. Met Design in Society onderzoeken studenten uit verschillende domeinen grootstedelijke vraagstukken. Aanmelden: www.designinsociety.nl

DBSV Voeding

Voor een onderzoek naar de invloed van voeding op het lichaam zijn drie derdejaars studenten op zoek naar fanatieke sporters.

Het gaat om studenten die minimaal drie keer per week intensief sporten. Drie dagen lang analyseren ze de voeding en meten ze het vetpercentage. Aan

de hand van het onderzoekje stellen ze een voedingsadvies samen dat is afgesteld op het lichaam en de gewoonten van de student. Meer informatie? Zie intranet DBSV.

DOO ICT

Met de verhuizing naar het Kohnstammhuis en Theo Thijssenhuis heeft het domein Onderwijs & Opvoeding ook een nieuwe ICT-omgeving in gebruik genomen. Word en Internet Explorer werken nog steeds hetzelfde, maar de wijze waarop de programma's worden opgestart en de plek waar ze te vinden zijn is

veranderd. Meer informatie over de wijzigingen die zijn doorgevoerd is te vinden op de pagina's van IT-flex. Daar zijn ook handleidingen, veel gestelde vragen en tips en trucs te raadplegen. www.hva.nl/itflex

DG Infectieziekten

De GGD Adam waarschuwt studenten die deelnemen aan de introductiedagen voor het oplopen van een hersenvliesontsteking en de bof. Het risico voor hersenvliesontsteking wordt gevormd door inspannende activiteiten, weinig slapen en het verblijf in drukke slaap- of verblijfruimtes. Studenten met de volgende

klachten moeten contact opnemen met een huisarts: koorts, hoofdpijn, braken en soms pijn in de nek. Studenten die in hun jeugd slechts één keer zijn gevaccineerd lopen kans op de bof: www.gezond.amsterdam.nl

DEM HvApp

Roosterinformatie en absentie van docenten is voor studenten van het domein Economie & Management binnenkort te raadplegen via de mobiele telefoon. Met de HvApp heeft de HvA de primeur van Nederland. Binnen een paar jaar moeten studenten ook cijfers kunnen opvragen en zich kunnen inschrijven

voor tentamens. Hoewel de app zo goed als gebruiksklaar is, wordt het programmaatje de komende maand nog aan een uitgebreide test onderworpen. Naar verwachting is de HvApp voor iPhone en iPad in oktober te downloaden.

DT BIMlab

Voor studenten bouwkunde is er niet meer onderuit te komen: het Bouwwerk Informatie Model (BIM). Het gebruik van het informatiemodel, waarin alle informatie uit verschillende disciplines van de bouw van een bouwproject wordt opgeslagen, is door Rijkswaterstaat en de Rijksgebouwendienst verplicht gesteld. Om

die reden is het domein deze maand gestart met het BIMlab. Het eerste wapenfeit: deelname aan een internationale BIM-compentie. Van 8 tot 10 september zal er op de Leeuwenburg door teams gewerkt worden aan een volledig ontwerp. <http://hva.openbimlab.com/>

DMCI PICNIC

Het multimediafestival Picnic gaat 16 september weer van start op het NDSM-terrein. Op het driedaagse evenement wisselen ondernemers, wetenschappers, ontwerpers en studenten ideeën uit over nieuwe media en de toekomstige maatschappij. Voor studenten van het domein Media, Communicatie & Informatie een

uitgelezen kans om in contact te komen met het toekomstige beroepsveld. Vijf jaar lang was het Westerpark het vaste decor van het festival, op het NDSM-terrein kan de organisatie echter gemakkelijker tijdelijke gebouwen kwijt. www.picnicnetwork.org

HvA SIS

Het Studenten Informatie Systeem (SIS) gaat volgende maand van start. SIS is het nieuwe volgsysteem dat inschrijvings- en studievoortganggegevens van alle HvA'ers registreert. Om vertrouwd te raken met het systeem kunnen docenten zich inschrijven voor een SIS-training. Nadat de training is gevolgd, wordt de cursist ge-

autoriseerd om gegevens in SIS in te voeren. Docenten: alle cijfers van het afgelopen studiejaar moeten uiterlijk 9 september zijn overgezet. <https://intra.hva.nl/diensten/si/project-sis-hva/>

ACTA Eredoctoraat

Op 1 september heeft hoogleraar experimentele preventieve tandheelkunde Bob ten Cate een eredoctoraat ontvangen van de universiteit van Oslo. Ten Cate ontving het eredoctoraat vanwege zijn leidende rol in het internationaal tandheelkundig onderzoek. Hij heeft veel publicaties in toptijdschriften op zijn naam staan

en geniet internationaal veel aanzien onder vakgenoten. Hij was onder meer actief als hoofdredacteur van Caries Research en president van de European Organization for Caries Research.

FEB Mozaïeksubsidie

NWO heeft de economen Monica Kackovic en Emil Mihaylov een zogenoemde Mozaïeksubsidie voor jonge talentvolle allochtone wetenschappers toegekend. Zij ontvangen ieder een bedrag van twee ton voor een vier jaar durend promotieonderzoek. Kackovic heeft de subsidie gekregen voor haar onderzoek naar kwaliteitsignalen van beeldend kunstenaars, Mihaylov voor een vergelijkend onderzoek naar de economische gevolgen van de verplaatsing van de productie van goederen naar lagelonenlanden.

BC Zestiende eeuw

De Bijzondere Collecties (BC) heeft een uniek exemplaar van de Memorien van Emanuel van Meteren uit 1599 geschonken gekregen. Het gaat om een present-exemplaar met een in goud geschreven opdracht aan de Staten van Holland en West-Friesland. Het boek is aan de BC geschonken door de 82-jarige Amerikaanse oud-bibliothecaris James Tanis. Emanuel van Meteren (1535-1612)

beschreef in zijn *Memorien der Belgische ofte Nederlantsche historie, van onsen tijden de eerste decennia van de Tachtigjarige Oorlog*.

BC Anatomie

Van 28 september 2011 tot en met 14 januari 2012 is bij de Bijzondere Collecties (BC) een tentoonstelling te zien over de geschiedenis van de ontleedkunde. De tentoonstelling verbeeldt de zoektocht van de mens naar de werking van zijn lichaam aan de hand van boeken, prenten, preparaten en modellen uit de medische collecties van de UvA. De UvA bezit belangrijke, vaak eeuwenoude anatomische preparaten en modellen. De tentoonstelling werpt de vraag op wat het betekent om mens te zijn.

Maagdenhuis Vijf keer de beste

De UvA bezet in vijf vakgebieden de hoogste plaats van de Nederlandse universiteiten in de wereldwijde QS World University Rankings by Subject. Het gaat om taalkunde (22e plaats), sociologie (33e), wijsbegeerte (37e), geografie (40e) en informatica (47e). Ook voor de vakgebieden economie & econometrie en

accountancy & finance staat de UvA in de top 50. Hiermee hebben zeven UvA-vakgebieden een internationale top 50-positie. De lijst is gebaseerd op reputatie onder vakgenoten en werkgevers, en op citaties.

AMC Wereldtop

Het wetenschappelijk onderzoek van het AMC staat op diverse gebieden aan de wereldtop, concludeert een internationale visitatiecommissie. Voorbeelden zijn het onderzoek naar infectieziekten en immunologie en naar cardiovasculaire aandoeningen. Kanttekeningen heeft de commissie bij de verdeling van het onderzoeksbudget en

de manier waarop het AMC aanstormend talent stimuleert. De commissie bestond uit Zwitserse, Duitse, Amerikaanse en Engelse wetenschappers en stond onder leiding van hoogleraar en WRR-voorzitter André Knottnerus.

AMC Starting Grant

Drie jonge en getalenteerde AMC-onderzoekers krijgen ieder een subsidie van anderhalf miljoen euro van de European Research Council (ERC). Met de subsidie kunnen ze vijf jaar research verrichten. Neuroloog Diederik van de Beek gaat onderzoek doen naar de genetische factoren die een rol spelen bij bacteriële

hersenvliesontsteking, Sheila Krishnadath naar de zogenoemde Barrett-slokdarm en Rogier Sanders van het Laboratorium voor experimentele virologie gaat op zoek naar een vaccin tegen hiv.

FdR Hirsch Ballin

Op 9 september om vier uur 's middag zal voormalig minister van Justitie Ernst Hirsch Ballin zijn inaugurele rede uitspreken als hoogleraar bestuurs- en staatsrecht, in het bijzonder rechten van de mens. Hij zal stellen dat burgerrechten een belangrijke sleutel zijn voor de duurzame integratie van vreemdelingen in de samenleving.

In zijn oratie gaat hij onder meer in op de belangrijkste punten van verschil tussen burgerrechten en mensenrechten. Hij plaatst zijn betoog tegen de achtergrond van de wereldwijde urbanisatie. Waar? Aula, Singel 411.

wasdom

Een veilige keuze

Klaas van der Eerden

Leeftijd: 36 (geboren op 28 juli 1975)

Beroep: Cabaretier en presentator (van onder andere *Wipeout* en *Het Klokhuis*)

Studie: Personeel & arbeid, HvA

Afgestudeerd: 1998

Docent: 'Frans Kraal, hij heeft mij begeleid bij mijn stage en onderdeel daarvan waren gesprekken met hem en medestudenten over wat we van het leven wilden. Ik heb daar veel aan gehad.'

HvA-locatie: 'Het Karthuizersplantsoen, in de Jordaan. Het was een geweldig oud en rommelig schoolgebouw en het voelde voor de studenten als een tweede huis.'

Café: 'De Blaffende Vis, om de hoek van het Karthuizersplantsoen en dus de stamkroeg van onze studie.'

Afknapper: 'In het eerste jaar leerden we een bepaalde managementstijl, die in het derde jaar opeens hopeloos achterhaald bleek. En het jaar daarna was weer een andere stijl in de mode. Daarvan leerde ik wel dat je gewoon een eigen stijl moet ontwikkelen.'

Hij deed de studie die zijn vader eerder deed: personeel & arbeid, maar werd cabaretier en presentator: **Klaas van der Eerden**. tekst Julie de Graaf / foto Bob Bronshoff

Ik deed het Montessori Lyceum en al mijn klasgenoten waren heel artistiek. De een kon heel goed zingen, de ander goed dansen, en iedereen riep heel hard hoe talentvol ze waren. Ik werd daar onzeker van en durfde juist niet te zeggen dat ik iets goed kon. Als ik nu terugkijk, zie ik dat ik een heel bange puber was: ik was bang voor wat mensen van mij vonden en wat ze wel niet zouden denken. In die tijd gaf ik wel eens leiding op zeilkampen en dan presenteerde ik altijd de bonte avond. Mensen zeiden vaak tegen me dat ik dat zo leuk deed en of ik daar niet iets mee wilde doen. Net zoals mijn ouders eigenlijk, die mij al jaren aanmoedigden om na mijn eindexamen de kleinkunstacademie te gaan doen. Dat idee stond me totaal niet aan. Ik dacht dat als je een kunstzinnige opleiding deed, je een werkloze, cynische alcoholist zou worden die de hele dag aan de bar hing. Ik besloot om personeel & arbeid te gaan studeren, dezelfde studie die mijn vader had gedaan en waar hij altijd leuke verhalen over vertelde. Mijn vader vond het maar niets. Hij vond het zelfs ouderwets dat ik voor zijn studie koos, maar voor mij voelde het als een veilige keuze. Personeel & arbeid paste ook wel bij mij: het was een sociale studie, gecombineerd met een tikkeltje economie, waarin heel veel werd gepraat. In gesprekken met onze stagebegeleider bespraken we in kleine groepjes waar je tegen aanliep, hoe jij in de groep viel, hoe de groep tegen jou aankeek, dat soort onderwerpen. In een van die gesprekken moesten we onze grootste droom uitspreken. "Het kan niet

geek genoeg zijn," benadrukte mijn docent. Ik antwoordde dat ik graag presentator van *Het Klokhuis* wilde worden. Binnen vier jaar is dat me gelukt. Het is heel goed geweest dat ik die droom toen heb kunnen uitspreken. Dat heeft me echt geholpen.

Tegen het einde van mijn studie schreef ik me in voor een cursus kleinkunst bij Crea. Daar kwam ik terecht in een leuke en hechte groep, en samen maakten we een voorstelling. Ik kreeg de smaak te pakken en het jaar daarop deed ik mee aan de Gong-show van Toomler, een stand-upcomedywedstrijd met honderd deelnemers, en ik won. Na alle mensen die tegen me gezegd hadden dat ik talent had, was die winst het laatste zetje dat ik nodig had om voor de kleinkunst te durven kiezen. Na mijn afstuderen gaf ik mezelf drie jaar de tijd om cabaretier of presentator van *Het Klokhuis* te worden. Ik wist dat het belangrijk zou zijn om een impresario te vinden, en besloot daarom mee te doen aan het Amsterdams Kleinkunst Festival. Ik won, kwam binnen bij een impresariaat en begon mijn carrière als cabaretier.

Ik heb dus nooit wat met personeel & arbeid gedaan, maar ik heb zeker profijt van mijn studie. Niet alleen van het zakelijk inzicht dat ik heb verworven, maar ik heb ook veel aan de mensenkennis die ik er heb opgedaan. Bepaalde vragen die we daar behandelden stel ik mezelf nog wel eens, bijvoorbeeld waar ik over vijf jaar wil zijn. Ik ben nog steeds af en toe onzeker over wat ik kan en wat andere mensen van me denken, maar tegenwoordig is het podium mijn uitlaatklep. Daar durf ik alles. ■■■

stage

Jolijn de Natris (25)

Studie geschiedenis

Stage Zomer in de Tolhuistuin

Vergoeding €500 voor 3 maanden

Oordeel stage ★★★★★

'Eigenlijk was ik nog nooit in de Tolhuistuin geweest: twee jaar geleden stond ik in september voor een dicht hek en vorig jaar was ik de hele zomer op reis. De plek leek me wel meteen ontzettend vet en daarom heb ik direct gesolliciteerd toen ik op Facebook de vacatures zag, ondanks dat mijn studie geschiedenis er weinig relatie mee heeft. Mijn stage was bij de programmering, waardoor ik bijvoorbeeld voor het Made in Africa-festival achtereenvolgens hielp met het regelen van een Ghanees eethuis, een schaafijskar en Afrikaanse arthousefilms. De leukste opdracht was de organisatie van de Kunstkoopzondag, waar kunstenaars hun kunst kwamen aanbieden in de openlucht. Het werd een groot succes waar de meest uitzinnige kunstprojecten een plekje kregen, zoals een mobiel badhuis. De stage was officieel voor drie dagen in de week, maar in de praktijk hing ik bijna dagelijks met instanties aan de lijn en knapte ik klusjes op. Daarmee omgaan is voor mij het leerzaamst geweest: dat je soms gewoon "nee" moet durven zeggen en je grenzen moet aangeven. Wat betreft mijn studie ben ik er juist achter gekomen dat ik de richting van algemene cultuurwetenschappen op wil. Het onderzoeksverslag dat ik aan mijn stage ga koppelen, over de manier waarop de mensen van de Tolhuistuin hun eigen culturele plek interpreteren, past ook in dat kader. Maar uiteindelijk kan ik het zelfs voor mijn studie geschiedenis nog gebruiken, nu ik mijn bachelor-scriptie over de geschiedenis van het Tolhuistuinterrein ga schrijven.' ■■■ Clara van de Wiel

toehoorders

Folia Magazine
vraagt naar
de meningen over
een college of les

Hoorcollege 'Trends in de media' van Marion Oskamp,
docent journalistieke vaardigheden aan de HvA.

dinsdag 30 augustus, 15.10 uur, Kriterion

tekst Clara van de Wiel / foto's Fred van Diem

cover Jan van Breda

colofon

Weekblad voor de HvA en UvA
Folia Magazine is in 2011 voortge-
komen uit *Folia* (1948) en *Havana*
(1996).

Redactieadres Vendelstraat 2,
1012 XX Amsterdam, telefoon
020-5253979, e-mail: redactie@
folia.nl

Hoofdredacteur Jim Jansen

Chef redactie Mirna van Dijk

Art director Pascal Tieman

Redactie (print/web) Floor Boon,
Luuk Heezen, Wim de Jong, Jeff
Pinkster, Eva Rooijers, Gijs van der
Sanden, Danny Schwarz, Bob van
Toor, Annemarie Vissers, Clara
van de Wiel, Dirk Wolthekker

Aan dit nummer werkten mee

Jan van Breda, Daniël Bosschiet,
Maarten Brante, Bob Bronshoff,
Emma Curvers, Fred van Diem,
Robbert Dijkgraaf, Julie de Graaf,
Jan-Maarten Hupkes, Renske Jonk-
man, Marc Kolle, Ward Kuipers,
Eduard Lampe, JeRoen Murré,
Jeroen Oerlemans, Jody Rogac,
Ron Santing, Won Tuinema, Tjeb-
be Venema, Mariska Vermeulen

Eindredactie Harmen van der
Meulen

Correctie Martien Bos

Opmaak Hannah Weis, Carl
Zevenboom

Uitgever Stichting Folia Civitatis

Redactieraad Wouter Breebaart,
Simon Dikker Hupkes, Ilse Duijn,
Juriaan Gorter, Jaap Kooiman,
Ronald Ockhuysen (voorzitter),

Jean Tillie, Sebas Veeke

Secretariaat Stephanie Gude
(projectbegeleider), Margot
Riedstra

Zakelijke leiding Paul van de
Water

Drukker Roularta, Roeselare
België

Advertenties Bureau van Vliet,
Zandvoort, 023-5714745, zand-
voort@bureauvanvliet.nl

Abonnement: € 46,90 per
jaargang

Nathalie Ritzen (19)

Student media, informatie & communicatie

'Dat het college in bioscoop Kriterion plaatsvond vind ik erg leuk, bovendien zitten de stoelen hier een stuk lekkerder dan in een gewone collegezaal. Het college vond ik wat langdradig en saai, maar misschien komt dat omdat dit het eerste college van het vak was. Dit verplichte vak lijkt me verder trouwens ook niet echt interessant. Komende weken ga ik proberen me elke keer goed in te lezen, hopelijk wordt het dan makkelijker uit te zitten en kan ik het in ieder geval gewoon halen.'

Caro Mallant (20)

Student media, informatie & communicatie

'Het college was wat mij betreft verrassend interessant. In het propedeusejaar was alles nog ontzettend breed en ging het weinig over de praktijk. In dit college werd voor het eerst ingegaan op bestaande nieuwsfeiten en werden dingen uit de actualiteit gebruikt als voorbeeld, zoals het *News of the World*-schandaal in Engeland. Ook was er eindelijk ruimte voor discussie en werd onze mening gevraagd over dit soort kwesties.'

Levi van Eck (19)

Student media, informatie & communicatie

'Het college sprak me heel erg aan, vooral omdat ik erg geïnteresseerd ben in journalistiek. Leuk dat er eindelijk ingegaan wordt op de praktijk. Deze week kwamen de onderzoeksjournalistiek en het belang daarvan aan de orde. Zelf ben ik vooral geïnteresseerd in de richting televisie. De docent deed het erg leuk en ondanks dat de techniek niet helemaal meewerkte en ze geen filmpjes ter illustratie kon laten zien, redde ze zich er goed uit.'

Saskia Ligthart (18)

Student media, informatie & communicatie

'Ik vond het fijn dat de docent veel voorbeelden van het ontstaan van mediahypes gebruikte, zoals over het schandaal rond Mariko Peters. Doordat de filmpjes niet werkten werd er wel heel erg lang gepraat en dat vond ik jammer. Het meeste van wat verteld werd over het belang van goed journalistiek onderzoek wist ik eigenlijk wel, maar toch heb ik wel iets geleerd. Ik vond het trouwens ook heel koud in de zaal.'

deining

'Ik pik wel eens geluiden op die bijna lijken terug te gaan tot de negentiende eeuw, toen men zich afvroeg of het überhaupt wel de taak van de overheid was om aan deze tak van wetenschap geld te besteden.' KNAW-president **Robbert Dijkgraaf** op de site van Vrij Nederland over het nut van de geesteswetenschappen.

'Of Rutte had een heel select groepje vingerlikkers in gedachten, of het is een vergissing. Ik ken heel nette, rechtse mensen die dit niet op hun geweten willen hebben.' PvdA-wethouder **Lodewijk Asscher** in de Volkskrant over het regeerakkoord.

'Wie denkt dat een journalist een glashelder idee heeft van wat hij eigenlijk verkoopt, moet ik teleurstellen: dat hebben we niet.' Hoofdredacteur **Rob Wijnberg** in nrc.next.

'En blijkt de ander een getrouwde hetero. Dan help je die toch met je status quo. En geef je hem uit liefde wat subsidie cadeau. O, o, de Mariko. Die dans je op en ook wel onder het bureau. O, o, de Mariko. Met je prille libido!' Columnist **Theodor Holman** over Mariko Peters in Het Parool.

'Ik heb geen goed gevoel.' Docent internationale betrekkingen **Paul Aarts** over Libië in Nieuwsuur.

'Het afgelopen semester is heel erg zwaar geweest.' Deeltijdstudent en bedrijfsdirecteur **Arnout Veenman** over zijn verwoede pogingen een langstudeerdersboete te voorkomen, in EenVandaag.

Opvallende quotes uit de afgelopen week van bekende HvA'ers en UvA'ers. Iets leuks gezien? Mail het naar redactie@folia.nl.

de lezer

De komende weken laat *Folia Magazine* in de rubriek 'de lezer' elke week iemand terugblikken op het vorige nummer. Je kunt je aanmelden via redactie@folia.nl.

Welke artikelen sprongen eruit? Was je het eens met de opinies, of vond je het allemaal maar quatsch? Konden de columnisten je bekoren? En wat vond je van de presentatie van artikelen, had je soms misschien liever meer beeld of juist meer tekst gehad? Het zijn allemaal facetten die je kunt meenemen in de beoordeling van één nummer van *Folia Magazine*. En wij zijn zeer benieuwd naar je mening. Uiteindelijk doen we het natuurlijk allemaal voor jou, de lezer. Dus heb je opmerkingen of ideeën over *Folia Magazine*, meld je aan, en misschien verander jij een keer van 'een' in 'de lezer'.

volgende week

Eerstejaars, eerste week

'Dit wordt epic.' Een week lang los tijdens de introductie van de HvA en de UvA.

'Het vreet, het schijt en het huilt'

Journalist en UvA-docent Lars Anderson schreef het eerste serieuze handboek voor jonge vaders.

Genocide-specialist

Bij het afscheid van Ton Zwaan: 'De term genocide wordt veelvuldig misbruikt.'

Wasdom Boris van der Ham

'Studenten worden steeds meer uitgedaagd en dat is goed.'

Maak kans op een iPad 2!

Volg ons op Twitter
en/of Facebook en
blijf op de hoogte van
de activiteiten van de
Academie van de Stad.

De Academie
van de Stad
wenst je een
inspirerend
studiejaar in
Amsterdam!

Academie van de **Stad**

De Academie van de Stad verbindt studenten met de samenleving. Samen met universiteiten, hogescholen en stedelijke partners zet de Academie van de Stad maatschappelijke projecten op. Sinds de start in 2008 heeft de Academie van de Stad 180 projecten met meer dan 2600 studenten tot stand gebracht.

Wil je ook maatschappelijk bijdragen vanuit je opleiding als student of docent?

www.academievandestad.nl